

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

32. ČÍSLO / XVII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 € / 12,05 Sk

9. SRPNA 2009

Z obsahu:

Abychom byli novým člověkem

Homilie Benedikta XVI.
z nešpor na závěr Roku
svatého Pavla
- strana 2 -

Svatý Petr Julián Eymard -
světec Eucharistie
- strana 4 -

Metoda adorace podle
čtyř cílů oběti mše svaté
Svatý Petr Julián Eymard
- strana 5 -

Co jsme udělali
v církvi špatně?
Prof. Dr. Ferdinand
Holböck
- strana 7 -

Proti komu musíme
bojovat?
Fridolin Außerdorfer OFM
- strana 8 -

Čekají se smrtí,
dokud nepřijde kněz
Eva Maria Kolmannová,
Kirche in Not
- strana 9 -

Postludium po životě
P. Josefa Olejníka
- strana 10 -

Pán Ježíš o svých kněžích
Tato svatá Otcova plod-
nost je téměř zapomenuta
- strana 11 -

Panna Maria ze zahrady kláštera Sester od Kříže a Nejsvětějšího Srdce v Římě, jejichž zakladatelkou je Conchita Armida

Abychom byli novým člověkem

(...) Rok svatého Pavla končí, ale být na cestě spolu s Pavlem, s ním a díky němu docházet k poznání Ježíše a jako on být osvíceni a přetvoření evangeliiem – to bude vždy součástí křesťanského života. A vždy, když vykročíme mimo oblast věřících, on zůstane „učitelem národů“, který chce zanést poselství o Zmrtvýchvstalém všem lidem, protože všechny je Kristus znal a miloval; zemřel a vstal z mrtvých za všechny. Chceme mu tedy naslouchat i v tuto hodinu, kdy slavnostně začínáme svátek dvou apoštolů, které spojovalo těsné pouto.

Je součástí struktury Pavlových listů, že – vždy ve vztahu

k místu a k zvláštní situaci – vysvětlují především Kristovo tajemství, vyučují víře. Ve druhé části následuje aplikace na náš život: co vyplývá z této víry? Jak ona utváří náš život den po dni? V listu Římanům začíná tato druhá část dvanáctou kapitolou a v jejích prvních verších Pavel ihned shrnuje podstatné jádro křesťanského života. Co říká svatý Pavel v tomto úseku také nám? Především potvrzuje jako podstatnou věc, že s Kristem začal nový způsob bohocpoty – nový kult. Ten spočívá ve skutečnosti, že sám živý člověk se v něm stává klaněním, obětí, a to i vlastního těla. Už to nejsou jen věci, které jsou obětová-

ny Bohu. Je to náš vlastní život, který se má stát Boží chválou. Ale jak se to děje? Ve druhém verši dostáváme odpověď: *Neřízně působíte se už tomuto světu, ale změňte se a obnovte svoje smýšlení, abyste mohli rozeznat, co je vůle Boží...* (12,2). Dvě rozhodující slova tohoto verše jsou: „změnit“ a „obnovit“. Musíme se stát novými lidmi, přetvořenými do nového způsobu života. Svět ustavičně hledá novoty, protože rozumem je stále nespokojen s konkrétní skutečností. Pavel nám říká: Svět nemůže být obnoven bez nových lidí. Jen pokud budou noví lidé, bude také svět nový, svět obnovený a lepší. Na počátku

stojí obnova člověka. To pak platí pro každého jednotlivce. Jen tehdy, když my sami se staneme novými, stane se novým i svět. To také znamená, že nestačí přizpůsobit se aktuální situaci. Apoštol nás vyzývá k nekonformismu. V našem listě se praví: nepodřizovat se schématu aktuální epochy.

Budeme se muset k tomuto bodu vrátit, až budeme uvažovat o druhém textu, o kterém chci dnes večer s vámi rozjímat. Apoštolovo „ne“ je jasné a také přesvědčivé pro toho, kdo sleduje „schéma“ našeho světa. Ale jak dosáhnout toho, abychom se stali novými? Jsme toho opravdu schopni? Slovy, která se týkají otázky nového člověka, Pavel naráží na vlastní obrácení: na své setkání se zmrtvýchvstalým Kristem, setkání, o kterém ve druhém listu Korinťanům říká: *Když se někdo stal křesťanem, je to nové stvoření* (5,17). Toto setkání s Kristem bylo pro něho tak šokující, že o něm říká: *Jsem mrtev* (Gal 2,19; srov. Řím 6). Stal se novým, jiným, protože nežije pro sebe a v síle sebe sama, ale pro Krista a v Něm. V průběhu let proto také viděl, že tento proces obnovy a přetvoření trvá celý život. Staneme se novými, jestliže se necháme uchvátit a utvářet novým Člověkem Ježíšem Kristem. On je nový Člověk par excellence. V Něm se nový lidský život stává skutečností a my se skutečně můžeme stát novými, jestliže se svěříme do jeho rukou a necháme se od něho utvářet.

Obnovit smýšlení

Pavel tento proces „přetavení“ ještě více objasňuje, když říká, že se stáváme novými, jestliže změním způsob svého smýšlení. To, co se zde překládá jako „způsob smýšlení“, je řecký termín „nous“. To je komplexní výraz. Lze jej přeložit jako „duch“, „city“, „rozum“ a právě také „způsob smýšlení“. Tedy náš rozum se má stát novým. To

Pokračování na str. 12

Ačkoliv úryvek z knihy Conchity Armidy pro toto číslo Světla nebyl vybrán záměrně, ale je to prostě pokračování textu z minulého čísla, skutečnost je taková, že jeho obsah vyznívá jako výmluvný komentář Božího Syna k dnešnímu úryvku evangelia sv. Jana. Stačí, když postavíme vedle sebe tyto věty: V Kafarnaum řekl

Ježíš svým posluchačům: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne můj Otec.“ A Conchitě vysvětluje: „V nadpřirozeném životě se nic nehýbá jinak než pod vlivem milosti, aktuální nebo předcházející. Proč? Protože Otcova plodnost, která nikdy není neaktivní, působí skrze milost ve všech nadpřirozených aktech duše.“ A dále: „Člověk nemůže vykonat žádný nadpřirozený skutek jinak než pod vlivem milosti, nemůže v něm pokračovat ani ho ukončit bez spolupráce milosti. A jelikož každá ctnost a každá milost jsou zplozeny a zavlaženy svatou plodností Otce, je nemožné uskutečnit je pouhou dobrou vůlí člověka, i když Bůh uznává její hodnotu a bere ji v úvahu pro svou slávu.“

Pro někoho to ovšem může být dilema: Pán nám zdůrazňuje, že bez přispění milosti nejsme schopni v nadpřirozeném životě vykonat vůbec nic. Nicméně aby naše skutky měly v očích Božích cenu, musí vycházet z lásky k Bohu, musí být tedy projevem na-

Editorial

ší svobody. Jak sloučit nezbytné působení Boží se zachováním naší svobody?

Bůh umí i to, co my nechápeme a neumíme. Z Pánova výkladu poznáváme, že naše představy o našem nebeském Otci, o jeho lásce a jeho skutečném vztahu k nám lidem mohou být často na hony vzdáleny od skutečnosti. Jeho otcovská láska se neprojevuje v tom, že nás zahrnuje příkazy a zákazy, nestvořil si nás, aby na nás zdálky dohlížel, ale aby nám byl blíže, než jsme sami sobě, protože miluje i toho, kdo ho nemiluje. Od nás přitom očekává a požaduje nikoli strach a slepou poslušnost, ale láskyplné odevzdání, které božský Mistr výstižně přirovnal k postoji nejmenšího dítěte. Je to

přirovnání výstižné a výmluvné, protože takové dítě bez vysvětlování a přesvědčování zcela spontánně a bezpečně poznává toho, kdo ho miluje a komu se má bezvýhradně svěřit. Kdyby se dítě v matčině lůně mohlo samo rozhodovat, nikdy by toto bezpečné, teplé, měkké a láskyplné prostředí nechtělo opustit, podobně jak později se nejraději nachází v matčině náruči, která mu ono teplé hnízdo nejvíce připomíná. Nicméně tělesný růst i psychické zrání s sebou nakonec přinesou nevyhnutelný okamžik, kdy v dítěti převládne touha po osamostatnění, vyjádřená nakonec i slovně: „Adámek sám!“

Velice si však ztěžujeme situaci, když tuto lidskou zkušenost přenášíme i do našeho vztahu k nebeskému Otci. Zde ve skutečnosti potřeba onoho „osamostatnění“ nikdy nenastane. My nikdy nedorosteme té velikosti, abychom se do Otcova lůna již „nevešli“, my dokonce nikdy nedospějeme do stavu, abychom se mohli „odloučit“ od oné „pupěční šňůry“, která nás spojuje s jeho plodností a zprostředkuje

Pokračování na str. 13

Pokrm na cestu

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Já jsem chléb živý.

První čtení tě zavede do společnosti proroka Eliáše. Potkáváš se s ním uprostřed pouště. Je na útěku. Odkud a kam Eliáš prchá? Utíká z hory Karmel, kde Hospodinovou mocí pobílal Baalovy proroky, a nyní ho za to stihá nenávist jejich královny. Nečekej, že věrná služba Bohu a horlivé úsilí o spravedlnost a právo podle zákona ti vždy vynese přízeň lidí. Eliášův osud je toho dokladem. Jeho osud na něho doléhá tak těžce, že si přeje od Boha smrt: *Už je toho dost, Hospodine.* Ale přes všechnu nepřízeň, která ho stihá, nepokládá to Eliáš za křivdu. Nepřičítá si žádné zásluhy, nevysslovuje žádné výčitky. Chce zemřít spíše s vědomím vlastní hříšnosti.

Hospodin však ví, jak velká je slabost člověka. Jestliže ho povolává k další cestě, umí se postarat, aby mu nechyběly síly. Neváhá poslat dokonce svého anděla, aby posloužil věrnému služebníkovi. Jak vidíš, nebeský hostitel dopřává Eliášovi dostatek spánku i pokrmu, aby se posilnil na další cestu. Pokrm, který anděl zajistil prorokovi, zcela změnil jeho situaci. Hospodinův dar je pro znaveného proroka něco mnohem většího než běžná strava. Eliáš, který se již chystal zemřít, v jeho síle znovu vykročí a vydrží na cestě celých čtyřicet dní, dokud nedorazí na Boží horu, daleko z dosahu nepřátel.

Jeho příklad je pro tebe povzbuzením, že Pán na tebe nezapomíná, ani když se ti zdá, že tě už opustil a přenechal osudu. Kdykoliv ti v jeho službě docházejí síly a zdá se ti, že už nemůžeš dál, jen lépe poznáváš, že sám od sebe nejsi schopen ničeho. Pán ti však přijde na pomoc právě proto, že padáš únavou. Nemusíš však mít obavy ani na poušti, kde můžeš najít jen trnité keře. Neohlížej se po krajině hojnosti, ale starej se, abys byl právě tam, kde tě Pán chce mít. Tvou hojností je On sám. *Hledáš-li jeho spravedlnost, všechno ostatní ti bude přidáno* ⁽¹⁾.

Vždyť pokrm, který anděl připravil na poušti, je sotva stínem toho, co Bůh připravil pro tebe. Neposlal ti anděla, ale svého Syna a Ježíš ti nenabídne pokrm připravený na rozpáleném kameni, ale dá ti za pokrm sám sebe. Je vůbec možné tomu uvěřit?

První slova, která o tomto zázraku pronášejí v Kafarnaum, vyvolávají přímo pohoršení. Boží štědrost a dobrota je tak nesmírná, že se to vymyká všem lidským představám. Jest-

liže Ježíšovi posluchači nemohou uvěřit ani tomu, že ten, který k nim promlouvá, *sestoupil z nebe*, jak budou moci uvěřit, že jim dá za pokrm sám sebe? K tomu, abys pochopil a přijal pravdu Ježíšových slov, nestačí tvůj rozum, jeho bystrost ani chápavost. K přijetí Ježíšova tajemství tě musí *přitáhnout sám Otec*. Více než rozum a vědění je tu potřebný dar víry. Víru má ten, *kdo se vyučil u Otce*. Víra jsou smysly duše, kterými může vnímat to, co je od Boha.

S darem *živého chleba, který sestoupil z nebe*, se pojí celá šíře Ježíšova tajemství. On sám je ten, *kdo sestoupil z nebe*, aby tělo, které *přijal z Marie Panny, dal za život světa*. Vydá je tak, že bude zabít jako obětní beránek, aby ovocem své oběti sytil jako chlebem všechny, které *přitáhne Otec*. Jejich cesta je totiž mnohem delší a namáhavější než ta, kterou měl před sebou Eliáš. Je to cesta na Boží horu, do nového života, ve kterém všichni, které Syn nasytí svým Tělem, budou *vidět Boha*. *Život světa je v tom, aby Boží milované děti žily navěky*. Neznamená to, že se vyhnou smrti, ale i když zemřou, *smrt nad nimi už nepanuje* ⁽²⁾, protože ty, kteří jedí *Chléb života, Ježíš vzkřísí v poslední den*.

V Chlebu, který ti Ježíš připravil, se tají ještě více než jeho tělo, krev, duše a božství. Aby v něm toto všechno mohlo vstoupit do nejskromnější způsoby, musel Bůh nejdříve podstoupit nepochopitelné pokoreni: sestoupit ze své slávy, žít v poslušnosti a nakonec vydat sám sebe *do rukou hříšníků* ⁽³⁾. A když ho Otec oslavil a posadil po své pravici, opakuje své pokoreni, znovu sestupuje a vydává se do rukou lidí jako Chléb života. Nejvyšší a Nejvznešenější se stává Maličkým, aby velikost jeho daru nepůsobila jako tvrdá řeč, která vyvolává pohoršení ⁽⁴⁾. To ovšem nemůže pochopit ten, *komu to není dáno od Otce* ⁽⁵⁾.

Připomínej si jeho do pokory zahalenou velikost co nejživěji, kdykoliv před sebou uvidíš malou Hostii, Chléb života, který z nebe sestoupil. Čím hlubší a pokornější bude tvoje úcta k nejvyššímu Pokornému, tím spíše nedovolíš, aby byl ještě více pokořován tím, že se po něm vztáhne tvoje ruka. Aby se jednou *tvoje tvář nemusela zardívat hanbou* ⁽⁶⁾, přijímej ho jako *milované Boží dítě* v pokorné prostotě, v jaké přijímají svůj pokrm maličci.

Ustavičně chci velebit Pána, ať to slyší pokorní a radují se. ⁽⁷⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 6,33; ⁽²⁾ srov. Řím 6,5; ⁽³⁾ Mk 14,41;

⁽⁴⁾ srov. Jan 6,60; ⁽⁵⁾ Jan 6,65;

⁽⁶⁾ resp. žalm 34; ⁽⁷⁾ tamtéž

Liturgická čtení

1. čtení – 1 Král 19,4-8

Eliáš šel na poušť asi den cesty. Šel si sednout pod jednu kručinku, přál si smrt a zvolal: „Už je toho dost, Hospodine, vezmi si můj život, neboť nejsem lepší než moji otcové!“ Lehl si a pod tou kručinkou usnul.

Tu se ho dotkl anděl a řekl mu: „Vstaň, jez!“ Podíval se, a hle – u jeho hlavy chléb upečený na rozžhaveném kameni a džbán vody. Najedl se a napil a znovu usnul.

Hospodinův anděl se vrátil podruhé, dotkl se ho a řekl: „Vstaň a najez se, neboť cesta by pro tebe byla příliš dlouhá.“ Vstal, najedl se a napil a šel v síle toho pokrmu čtyřicet dní a čtyřicet nocí až k Boží hoře Chorebu.

2. čtení – Ef 4,30-5,2

(Bratři a sestry!) Nezarmucujte Svatého Božího Ducha, který vám vtiskl svou pečeť pro den vykoupění.

Daleko ať je od vás každá zahořklost, prchlivost, hněv, hádání, nactiutrhání a všechny druhy špatnosti. Spíše buďte k sobě navzájem dobří, milosrdní a jeden druhému odpouštějte, jak i Bůh odpustil vám pro Kristovy zásluhy.

Ano, napodobujte Boha jako jeho milované děti a žijte v lásce, jako i Kristus miloval nás a zcela vydal sebe za nás jako dar v oběť, vůni Bohu velmi příjemnou.

Evangelium – Jan 6,41-51

Židé reptali proti Ježíšovi, že řekl: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.“ Namítali: „Copak to není Ježíš, syn Josefův? Známe přece jeho otce i matku. Jak tedy může tvrdit: ‚Sestoupil jsem z nebe‘?“ Ježíš jim odpověděl: „Přestaňte mezi sebou reptat! Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřitáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den. Stojí psáno v Prorocích: ‚Všichni budou vyučeni od Boha.‘ Každý, kdo slyšel Otce a u něho se učil, přichází ke mně. Ne že by snad někdo Otce viděl; jenom ten, kdo je od Boha, viděl Otce. Amen, amen, pravím vám: Kdo věří, má život věčný. Já jsem chléb života. Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. Toto je chléb, který sestupuje z nebe, aby ten, kdo ho jí, neumřel.

Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, obětované za život světa.“

Svatý Petr Julián Eymard – světec Eucharistie

*Jako žena, která Ježíše pomazala v Betánii, tak se ani Církev nebála „být marnotratná“ a vydala to nejlepší ze svých zdrojů, aby vyjádřila svůj adorující úžas před nesmírným darem Eucharistie. O nic méně než první učedníci, pověření připravit „velkou místnost“, cítila se Církev v průběhu staletí vybízena slavit Eucharistií v kontextu důstojném tak velkého tajemství (Jan Pavel II., EE 48). Svatoý Petr Julián Eymard, zakladatel kongregace Kněžší Nejsvětější svátosti, napsal v tomto smyslu: *Nedělám si starosti s chlebem vezdejší. Je to věc Krále, aby živil své vojáky. Pro nás naše největší starost spočívá v tom, abychom jej ubytovali, jak se sluší a patří, abychom mu dali svatostánek, oltář, výzdobu... Věnujme mu všechno, co máme: Eucharistický Král si to všechno zaslouží. Kdo byl tento světec?**

Hlava na svatostánku

Jednoho dne roku 1804 přišel do města La Mure v diecézi Grenoble brusič nožů. Jmenoval se Julián Eymard. Smrt mu zpusťovala rodinu, z dětí mu zbyly jen dvě: Antonín a Maria Anna. Té poslední bylo dvanáct let, když se 4. února 1811 narodil Petr Julián. Otec ho dal pokřtít hned následující den. Matka nedá uplynout ani jednomu dni, aby nestrávila na kolenou v kostele alespoň několik minut. Malého Juliána, zabaleného v povijanu, donese do chrámu a obětuje ho Ježíši. Jakmile chlapec začne dělat první kroky, doprovází matku do kostela. Začne tam chodit i sám, i několikrát denně. Maria Anna ho najde jednou za oltářem, kam se vyšplhal pomocí stoličky, s hlavou přitisknutou k svatostánku. *Já poslouchám, a tak slyším lépe*, vysvětluje chlapec. V srdci mu zapustila kořeny mimořádná vášeň pro Nejsvětější svátost. Ale hoch není bez chyb: je umíněný, cholerický, zvědavý.

Ale protože je od přirozenosti poctivý, nemůže žít ve lži. Je nadaný, ale má sklon i k manuální práci. Protože v oblasti je mnoho ořechů, zhotoví otec lis a přeje si, aby se syn stal výrobcem ořechového oleje.

Vytoženým dnem pro Petra byl den prvního svatého přijímání, když mu bylo 12 let. *Kolik milostí mi Pán toho dne dal!*

Volal se slzami v očích po třiceti letech. Zde přijal povolání ke kněžství. Mluví se svým otcem o své touze vstoupit do semináře, ale otec nechápe, jak velkou milost Bůh dává jeho synu. Ne! Syn má být jeho nástupcem v obchodě. Dokonce bere syna ze školy. Na výrobu oleje mu to stačí. Matka mlčí, doufá a modlí se.

V poutním místě Panny Marie v Laus se Petr Julián setká s P. Touchem, oblátem Panny Marie Neposkvrněné, který obdivuje krásu jeho duše. Ten mu radí, aby rozhodně směřoval ke kněžství, učil se latinu a stýkal se s ním co nejčastěji. Plný radosti a naděje vrací se Julián k lisu a tajně se učí latinskou gramatiku. Boží prozřetelnost mu pošle P. Desmoulinse, který dosáhne toho, že za určité protislužby může vzít s sebou chlapce do Grenoblu, kde bude zdarma studovat. Zde se hoch

doví o smrti své maminky a s velkým pláčem padne k nohám sochy Panny Marie: *Nyní jsi jen ty mojí matkou. Dopřej mi tuto milost: Dej, abych se jednoho dne stal knězem!* V den pohřbu ho otec prosí, aby zůstal u něho. Chlapec souhlasí. Zdá se, že je všechno ztraceno. Ale když ho vyslechne otec oblát, navrhne mu: „Nechceš jít k nám do Marseille?“ – „Ale bude otec souhlasit?“ „Ano, ano!“ Otec protestuje, ztratí hlavu, pláče, ale nakonec souhlasí. V Marseille se syn dá do studia s takovou horlivostí, že z toho těžce onemocní. Musí se vrátit k otcovi, ale rekonvalescence bude trvat dlouho.

3. března 1828 ho otec prosí o odpuštění, že mu bránil v jeho povolání, a odchází k Bohu. Petr Julián vstupuje do velkého semináře v Grenoblu. Má zde předložit doporučení od svého faráře, které dostal v zalepené obálce. Sestra však nerozumně otevře obálku: dopis představuje kandidáta jako „neinteligentního a lenivého“. Všichni se shodnou na tom, že toto nespravedlivé hodnocení spálí. Petr Julián se svěří Boží milosti a odchází do Grenoblu bez doporučení. Potká zde Mons. Mazenoda, zakladatele oblátů Panny Marie. Petr mu všechno vypráví.

3. března 1828 ho otec prosí o odpuštění, že mu bránil v jeho povolání, a odchází k Bohu. Petr Julián vstupuje do velkého semináře v Grenoblu. Má zde předložit doporučení od svého faráře, které dostal v zalepené obálce. Sestra však nerozumně otevře obálku: dopis představuje kandidáta jako „neinteligentního a lenivého“. Všichni se shodnou na tom, že toto nespravedlivé hodnocení spálí. Petr Julián se svěří Boží milosti a odchází do Grenoblu bez doporučení. Potká zde Mons. Mazenoda, zakladatele oblátů Panny Marie. Petr mu všechno vypráví.

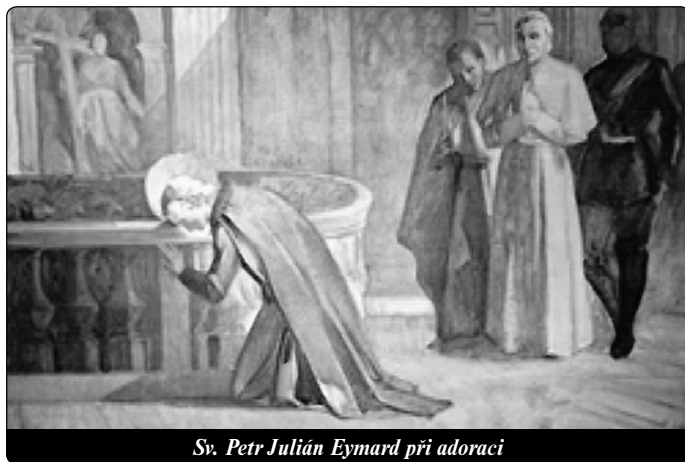
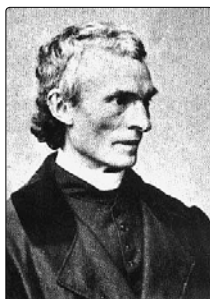
3. března 1828 ho otec prosí o odpuštění, že mu bránil v jeho povolání, a odchází k Bohu. Petr Julián vstupuje do velkého semináře v Grenoblu. Má zde předložit doporučení od svého faráře, které dostal v zalepené obálce. Sestra však nerozumně otevře obálku: dopis představuje kandidáta jako „neinteligentního a lenivého“. Všichni se shodnou na tom, že toto nespravedlivé hodnocení spálí. Petr Julián se svěří Boží milosti a odchází do Grenoblu bez doporučení. Potká zde Mons. Mazenoda, zakladatele oblátů Panny Marie. Petr mu všechno vypráví.

„Dobře,“ řekne biskup, „představím tě představenému semináři.“ Mládenec může konečně jít za svým povoláním. Kněžské svěcení přijal ve svých 23 letech 20. července 1834. Nastoupil jako kaplan a pak jako farář, ale v duši chová touhu stát se řeholníkem. 20. července 1839 s povolením biskupa přes slzy sestry a stesky farníků odchází do noviciátu maristů, kongregace, kterou založil P. Colin. Do osobního deníku si napsal téma svých oblíbených rozjímání: *Ježíš v Nejsvětější svátosti a ráj*. Po noviciátu je jmenován spirituálem v Belley, pak provinciálem pro Francii a ředitelem třetího řádu. V roce 1850 se stává převorem v La Seyne-sur-Mer. Všude, kde působil, ať jako diecézní kněz nebo řeholník, vždy vybízí svěřené duše, aby prakticky adoraci Nejsvětější svátosti. Má velké výsledky u dětí, u mládeže, v rodinách. Celá společnost prožívá obrodu.

Nedozírná cena

Úcta vzdávaná Eucharistii mimo mši svatou má nesmírnou cenu pro život Církvě. Taková úcta je úzce spojena se slavením eucharistické oběti. Kristova přítomnost pod svátostnými způsoby, které se uchovávají po mši – přítomnost trvá, dokud trvají způsoby chleba a vína – vyvěrá ze slavení Oběti a tihne ke svátostnému a duchovnímu společenství. Je věcí pastýřů, aby povzbuzovali, mimo jiné i svým osobním svědectvím, k eucharistické úctě, zvláště k výstavu Nejsvětější svátosti a k uctivému přebývání před Kristem přítomným pod eucharistickými způsoby (EE 25).

Dobrý Bůh vnuká Petru Juliánovi myšlenku založit kongregaci mnichů a sester zasvěcených klanění Nejsvětější svátosti a propagaci této úcty mezi věřícími. U nohou Panny Marie Lasalettské koncipuje plán tohoto díla. Bude to vel-

Sv. Petr Julián Eymard při adoraci

ká záležitost celého jeho života. Pius IX., u kterého se Petru Juliánovi podařilo získat audienci, jeho záměr schvaluje: „Vaše dílo pochází od Boha, jsem o tom přesvědčen. Církev to potřebuje.“ Ale kolik překážek bude nutno překonat! Kdyby Bůh nepodněcoval otce Eymarda, neodvážil by se podstoupit takové dobrodružství, které z lidského pohledu nemělo vůbec vyhlídku na úspěch. Generální představený maristů jeho plán široce prověřil a zbavil ho řeholních slibů, aby se mohl plně věnovat realizaci tohoto díla. Pak ho však posle k pařížskému arcibiskupovi. Pomocný biskup, který má přijmout Juliána jménem arcibiskupa, má již pohotovou odpověď: kategorické „Ne!“ Ale Boží prozřetelnost má jiné plány. Pater Eymard v doprovodu jednoho ze svých učedníků čeká na přijetí v předpokoji arcibiskupa, když je osloví sám arcibiskup. „Kdo jste?“ – „Dva kněží.“ – „Co si přejete?“ – „Monsignore, čekáme na pomocného biskupa.“ Pater Eymard vysvětluje důvod své návštěvy. „Jste otec marista?“ – „Ano, Monsignore.“ – „Pomocný biskup mě informoval.“ Protože si arcibiskup myslel, že jde o založení kontemplativního řádu, dodal: „Jedná se o kongregaci ryze kontemplativní. Nejsem nakloněn takovým věcem. Ne, ne!“ – „Ale Monsignore, nejedná se o kongregaci ryze kontemplativní. My opravdu adorujeme, ale chceme také k adoraci přivádět. Chceme se zabývat prvním svatým přijímáním dospělých.“ – „První svaté přijímání dospělých, to je dílo, které mi schází, po kterém toužím.“ Eucharistie je opravdu jako pramen a vyvrcholení evangelizace, protože jejím cílem je společenství lidí s Kristem a v něm s Otcem a Duchem Svatým (EE 22). Záležitost je tím vyřízena kladně. Kongregace kněží a služebnic Nejsvětější svátosti získává své první schválení ještě dříve, než začala existovat.

(Dokončení)

Metoda adorace podle čtyř cílů oběti mše svaté

Sit laus plena! (Svatý Tomáš Akvinský)

Hodina adorace se rozdělí na čtyři části. Každou čtvrt hodinu se uctívá náš Pán pro jeden z cílů svaté mešní oběti: klanění, díkůvzdání, smír a prosby.

1. čtvrt hodina: Klanění

1. Vzdávejte Pánu především vnější osobní poctu. Padněte na kolena, jakmile spatříte Ježíše ve svaté Hostii. Padněte před ním na tvář s velkou úctou na znamení vaší poddanosti a vaší lásky. Klanějte se mu spolu s Mudrci, kteří padli až k zemi a klaněli se Děťátku položenému v jeho chudých jeslích a zavinutému do prostých plenek.

2. Po tomto prvním mlčenlivém a spontánním úkonu úcty klanějte se Pánu vnitřním úkonem víry. Tento úkon je velmi užitečný k probuzení našich smyslů pro eucharistickou úctu, aby se srdce otevřelo Bohu a přitáhlo na sebe poklady jeho milosti. Není dobré ho vynechat, nýbrž je třeba ho provést s posvátnou zbožností.

3. Vzdávejte Ježíši čest za všechno, co jste, a představte mu podrobně všechny schopnosti své duše. Vašeho ducha, aby ho poznával stále lépe; vaše srdce, aby ho milovalo; vaši vůli, aby

mu sloužila; vaše tělo s jeho smysly, aby ho vše svým způsobem oslavovalo. Vzdejte mu především hold vašich myšlenek a dejte myšlenky na Eucharistii správné místo ve svém životě. Na vrcholu svých citů provolejte Ježíše za Krále a Boha svého srdce, své vůle a nepřijímejte již žádný jiný zákon ani jiný cíl než sloužit jemu, jeho lásce, jeho slávě. Vaše paměť ať si nepřipomíná nic jiného, než že chce žít jen pro něho a v něm.

4. Jelikož vaše adorace jsou velmi nedokonalé, spojte je s klaněním nejsvětější Panny v Betlémě, v Nazaretě, na Kalvárii, ve Večeřadle a také u paty svatostánku, spojte je se všemi adoracemi, které se v Církvi právě konají, a se všemi svatými dušemi, které se Pánu právě klanějí, s celým nebeským dvorem, který ho oslavuje v nebi. Tak bude mít vaše adorace podíl na jejich svatosti a zásluhách.

2. čtvrt hodina: Díkůvzdání

1. Klanějte se a děkujte za nesmírnou lásku, jakou vám Ježíš prokazuje v této svátosti. Aby vás nezanechal sirotkem na této zemi vyhanství a bídy, sestupuje z nebe právě kvůli vám, aby

Sv. Petr Julián Eymard

byl vaším společníkem a těšilem. Děkujte mu, jak vám diktuje vaše láska, ze všech sil a ve spojení se všemi svatými.

2. Obdivujte oběti, které vkládá do svého svátostného stavu: skrývá svou božskou i tělesnou slávu, aby vás neohromil, aby vás neoslnil; skrývá svůj vlastní majestát, abyste se odvážili přijít k němu a hovořit s ním, tak jak se hovoří s přítelem. Ukrývá svou moc, aby vás nevyděsil ani netrestal. Neukazuje vám dokonalosti svých ctností, aby vaše slabost nezmalomyslněla, mírní dokonce žár svého srdce a lásku, kterou k vám chová, abyste mohli snést její sílu a něžnost. Nedává vám spatřit nic jiného než svoji dobrotu, která se uvěznila pod svatými způsoby, podobná paprskům slunce, které se prodírájí skrze lehkou mlhu.

Jak dobrý je svátostný Ježíš! Přijímá vás v kteroukoliv denní i noční hodinu. Jeho láska nezná odpočinku a je vždy plná sladkosti vůči nám. Zapomíná na vaše hříchy a vaše nedokonalosti; když přicházíte, abyste ho vyhledali, dává najevo jen svou radost, svou něžnost, svou lásku. Když vás přijímá, dalo by se říct, že je to on, kdo vás potřebuje, aby byl šťastný. Ó, děkujte tomuto dobrému Ježíši s celou vroucností své duše. Děkujte Otci, že vám dal Syna a Ducha Svatého, že na oltáři skrze kněžskou službu mu dopřává, aby se znovu vtělil, osobně právě jen pro vás. Pozvěte nebe a zemi, anděly a lidi, aby vám pomáhali děkovat, blahoslavít a oslavovat

tak velkou lásku, která se týká právě vás.

3. Rozjímejte o svátostném stavu, do kterého se skryl Ježíš z lásky k vám, inspirujte se jeho city a jeho životem. V Eucharistii je chudý jako v Betlémě, ba ještě více, protože v Betlémě byla jeho Matka, a zde je sám. Z nebe si nepřináší vůbec nic kromě své lásky a svých milostí. Hleděte, jak je v božské Hostii poslušný: poslouchá pohotově bez odporu, poslouchá všechny, i své nepřátele. Obdivujte jeho pokoru. Ponižuje se až na hranici nicoty, spojuje se s prostými a neživými způsoby, které nemají žádnou přirozenou ochranu a nemají jinou konzistenci než tu, kterou jim dává jeho všemohoucnost, která je zachovává jako trvalý zázrak. Jeho láska z něho učinila našeho vězně. Vtělil se až do konce světa do svého eucharistického vězení, aby byl naším nebem zde na zemi.

4. Spojte své díkůvzdání s tím, které vytrysklo ze srdce nejsvětější Panny ihned po vtělení Slova a především po svatém přijímání. Opakujte s ní v radosti a štěstí Magnificat své vděčnosti a své lásky a opakujte neúnavně: Ó Ježíši v Hostii, jak jsi dobrý, jak jsi milující a hodný lásky!

3. čtvrt hodina: Smír

1. Klanějte se a navštěvujte Ježíše opuštěného a zanedbávaného od lidí v jeho Svátosti lásky. Člověk si najde čas na všechno, jen ne na návštěvu svého Pána a Boha, který ho čeká a po něm touží ve svém svatostánku. Cesty za rozkošemi jsou přeplněné, dům Boží je opuštěný. Před tím lidé utíkají, asi z něho mají hrůzu. Ó, ubohý Ježíši! Čekali byste takovou lhostejnost od těch, které byste vykoupili z moci Satana, od svých přátel, od svých dětí, ode mne?

2. Plačte pro Ježíše zrazeného, napadaného, tupeného, ještě potupněji ukřižovaného v jeho svátosti lásky než v zahradě Getsemanské a na Golgotě. Právě ti, které miloval více než ostatní,

kteří miloval přednostně, které nejvíce obohatil svými dary a milostmi, ti ho urážejí a zneuctívají nejvíce svou neúctou, křižují ho znovu ve svém těle a ve své duši svatokrásným přijímáním, zaprodávají tak ďáblu Pána svého srdce a svého života.

A já sám, nemám si co vyčítat? Mohl sis, můj Ježíši, pomyslet, že tvoje největší láska k lidem bude předmětem jejich zloby, že oni obrátí proti tobě tvoje milosti, tvoje nejvzácnější dary?

A já sám, nebyl jsem snad také zrádce?

3. Klanějte se Ježíši a odčiňujte nesčetné nevděčnosti a zneuctění, jakých se lidé ve světě dopouštějí. Obětujte na ten úmysl všechny těžkosti, které potkáte během dne a během týdne. Uložte si nějaké pokání na odčinění svých hříchů, hříchů svých rodičů i těch, které jste snad pohoršili svou nedostačnou úctou a svou roztržitostí.

MEXICKÝ ARCIBISKUP: EXISTENCE ĎÁBLA JE REALITA

V hlavním městě Mexika na konferenci exorcistů řekl mexický kardinál, že skepticismus přivedl mnohé k tomu, že popírají existenci ďábla a vysvětlují ho jako psychologické a sociokulturní paranormální fenomény. Extrémní lehkověrnost vede opět k tomu, vidět ďábla všude. Kardinál vyzval exorcisty, aby zapojovali do boje proti ďáblu Pannu Marii. Ona je sama exorcistka, neboť svou svatostí vyhání ďábla. Boj proti ďáblu začal v ráji a podle slov Páně bude trvat po celou existenci lidstva až do posledního dne.

Kath-net

2. A co žádá Ježíš od svého Otce? Aby svou církev požehnal, bránil ji, pozvedl, aby ho všichni lidé lépe poznali a milovali a sloužili mu.

Modlete se za svatou církev, tak přezíranou a pronásledovanou v osobě náměstka Ježíše Krista: aby ji Bůh osvobodil od jejich nepřátel, kteří jsou také jeho syny, aby se dotkl jejich srdce, přivedl je v obrácení a v pokorném pokání k nohám svého milosrdenství a spravedlnosti.

Ježíš se ustavičně modlí za všechny kněze, aby všichni byli naplněni Duchem Svatým a jeho dary, aby byli plni horlivosti pro jeho slávu, zcela zasvěceni spáse duší, které vykoupil za cenu své krve a svého života.

Proste za svého biskupa, aby ho Bůh zachoval ve své lásce, žehnal jeho horlivosti, aby ho těšil, proste za svého pastýře, aby Bůh na něho vylil své milosti, které jsou nezbytné pro vedení stáda svěřeného jeho péči. Aby Bůh dal církvi mnoho svatých kněžských povolání. Svatý kněz, to je největší dar, který může dát Bůh svému lidu: takový kněz ho totiž může celý spasit. Proste za všechny řeholní řády, aby byly věrné svému povolání, aby všichni ti, které Bůh volá, měli odvahu a velkodušnost k následování Božího hlasu a aby na této cestě vytrvali. Svatý člověk může zachránit svou zemi, jeho modlitby a jeho ctnosti jsou mocnější než všechna vojska světa.

3. Modlete se, aby nepoklesla horlivost a vytrvalost duší, které se zasvětily službě Bohu ve světě a jsou tak součástí jeho lásky. Potřebují mnoho pomoci, protože jsou vystaveny větším nebezpečím.

4. Žádejte obrácení některého velkého hříšníka k uplynutí nějaké lhůty. Nic více neoslavuje Pána než tyto zásahy lásky a milosti. Konečně modlete se sami za sebe, proste za své polepšení, abyste dobře strávili tento den. Obětujte balíček vašich darů Ježíši, svému Králi a Bohu, a vyproste si jeho požehnání.

Co jsme udělali v církvi špatně?

Před několika lety napsal jeden evangelický právník odpovědným své církevní obce tento dopis:

„Milí biskupové, faráři, kazatelé a vedoucí mládeže křesťanské církve, již delší dobu se snažíte učinit církev pro nás mladé atraktivnější – bez úspěchu. Církev se v očích mladých lidí stala ještě více nezajímavou. To však muselo nutně nastat, neboť ať jste měli jakkoliv dobrý úmysl, sáhli jste ke špatným iniciativám. Místo abyste hlásali nezkrácené evangelium, chtěli jste udělat církev chutnější jako humanisticko-moralistický spolek s módními barevnými chomáči vaty: kytarové bohoslužby s frázemi o lidskosti, s diskuzemi apod. To všechno působilo zcela opačně. Protože čím je církev všeobecnější, tím je nezajímavější. Protože čím více se stává zájmovým klubem a nenabízí nic, co člověku bere dech, tím méně se vyplatí k ní náležet.“

Mnozí z vás běhají za modernistickými teology, odhazují víru v osobního Boha a v život na onom světě, víru v božství Ježíše Krista, v jeho výkupnou smrt a tělesné zmrtvýchvstání a nový příchod Páně a místo toho mluví o Ježíši jen jako o příteli člověka nebo o sociálním revolucionáři.

Prosím vás: Nepokoušejte se už dělat církev atraktivnější zcela špatnými prostředky. Nedávejte mladým lidem místo chleba kámen a nabídněte nám nezřetěně evangelium: nechceme církev, která funguje jako humanisticko-moralizující spolek, ale hlásejte nekompromisně evangelium, biblickou zvěst o vtělení Božího Syna, od jeho panenského početí a narození v Betlémě až po jeho opětovný příchod. Taková kázání bereme i dnes docela vážně. Ale církev, která zamlčuje nebe a peklo, soud a věčné zatracení a už o tom plnoprávně nekáže, je ne-

věřohodná a nezajímavá. Taková církev odnímá kázání o obrácení jeho sílu, dělá pokání zbytečným, z Božího milosrdenství dělá sentimentální cit a z Ježíšova

tohu prožít to, co Bůh ve svém poselství skutečně řekl, a chtěli by na to dát odpověď víry. Boží slovo je nezměnitelné, má dnes stejnou sílu jako kdysi, když je

... teologové a pastorační odborníci se domnívají, že překonají tuto krizi stále novými liturgickými a pastoračními experimenty, stále větším překrucováním a zředováním evangelia, stále větším zpochybňováním a přizpůsobováním světu a duchu doby. Ale dostavuje se úplný opak. Počet skutečně praktikujících katolíků, kteří to s vírou a církví myslí ještě doopravdy, se nezvětšuje, nýbrž klesá...

kříže bezobsažnou demonstraci, krach židovského potulného kazatele.

Opravdové křesťanské poselství musí do uší pronikat a bolet. Mladí lidé vědí, že to při takovém kázání musí takové být a vůbec se tomu nediví. Mají

hlásali proroci a Ježíš Kristus a když je hlásali a zapsali apoštolové. Nedělejte proto žádné škrty, hlásejte je nezměněné a nefalšované. Povězte jasně a zřetelně, že podle biblických výroků zde na zemi nebude nikdy žádný pozemský ráj. Před-

BOJOVNÍK PROTI KOUZELNÍKŮM

Prvním světcem jižní části Afriky se má stát Benedikt Daswa (1946–1990). Byl to katolický bojovník proti kouzelnictví. Pocházel z národa Venda z provincie Limpopo. Zastával neslučitelnost katolické víry a tradiční víry v kouzelníky a čarodějnice. Bojoval však také proti pronásledování čarodějnic a proti vraždám lidí obviněných z kouzelnictví. Na počátku roku 1990 odmítl poskytnout peníze pro jedno kouzlo, při kterém měly být čarodějnice vykoureny. Jeho krajané ho za to ukamenovali. Proces jeho blahořečení byl na diecézní úrovni uzavřen a předán do Říma.

KAŽDÝ TŘETÍ VĚDEC VĚŘÍ V BOHA

Každý třetí vědec v USA je přesvědčen, že existuje Bůh. Zjistil to průzkum u 2500 členů americké společnosti pro podporu vědy. Tato hodnota je pod úrovní celé americké společnosti, kde v Boha věří 83 % obyvatelstva. Vědce k jejich postoji nutí ovšem samotná věda. I když vědec věří v Boha, musí se chovat tak, jako by v Boha nevěřil. Mezi vědci a ostatními obyvateli jsou velké diference. Zatímco evoluci zastává 83 % vědců, mezi ostatními obyvateli má evoluce jen 32 % příznivců.

SPOLEČNÉ VELIKONOCE JSOU MOŽNÉ

Na semináři ve Lvově se shodli zástupci katolíků, pravoslavných a protestantů z četných evropských zemí, že bude možné sjednotit datum pro slavení Velikonoc. Jak navrhla Ekumenická rada církví v Aleppu v roce 1997, zůstalo by v platnosti tzv. nicejské pravidlo o Velikonocích v neděli po prvním jarním úplňku, ale jeho datum by se počítalo podle přesných astronomických výpočtů, což v dřívějších dobách nebylo možné.

Kath-net

stavte konečně křesťanskou církev takovou, jakou ji chtěl mít její zakladatel: velkou a vznešenou zprostředkovatelku milosti, která trvá na slově o Kříži a o smíření mezi Bohem a lidmi, o nutnosti křtu ke spáse, zповědi k odpuštění hříchů.“

Profesor Holböck k tomu dodává:

„Co tento mladý evangelík napsal, to platí přesně i pro dnešní skutečnost, a to nejen v evangelické, ale bohužel i v katolické církvi. I u nás došlo k pokusům přesně tak víru zfalšovat a zkrátit a obměnit funkci církve a my už nevidíme souvislost mezi vírou a církví. Spíše zavládla nejistota a zmatek víry a k tomu únava z církve, která se rozrůstá jako hnutí » pryč-od-církve«. Politováníhodný není ani tak rostoucí počet výstupů z církve, jako spíše více nebo méně hlasitá lhostejnost, vlašnost a odcizení víře a církvi. Toto odcizení se stupňuje, až dospěje k úplné nevěře. Přitom se teologové a pastorační odborníci domnívají, že překonají tuto krizi stále novými liturgickými a pastoračními experimenty, stále větším překrucováním a zředováním evangelia, stále větším zpochybňováním a přizpůsobováním světu a duchu doby. Ale dostavuje se úplný opak. Počet skutečně praktikujících katolíků, kteří to s vírou a církví myslí ještě doopravdy, se nezvětšuje, nýbrž klesá. Už se nebere vážně nezbytnost křtu ke spáse, zповědi k odpuštění hříchů a zповěď se houfně zcela zanedbává, počet církevně sezdaných párů je někde už zcela zanedbatelný a počet kněžských a řeholních povolání je menší a menší.“

Se zcela falešným optimismem se mnozí nad skutečným stavem církve zcela mýlí...“

Podle Dienst am Glauben
3/2009

Překlad -lš-

Proti komu musíme bojovat?

I. Bojovat proti ďáblu

Abychom mohli proti ďáblu úspěšně bojovat, musíme znát jeho pletichy. Je nestydatý a drzý. Je *plný nenávisti proti těm, kteří zachovávají Boží přikázání* (Zj 2,17).

Co dělá? Čeho by chtěl dosáhnout? Jak bojuje? Jakými zbraněmi?

1. Co dělá?

Démoni usilují o to, vyvolat zmatek a zmást člověka.

Nesčetné jsou jejich kličky, triky, lži, pletichy a podvody, aby nás oklamali a obehrali.

a) Ďábel má ve světě své nástroje, jimiž chce Kristovy učedníky pronásledovat a strhnout do zkázy. Svátý Eusebius, biskup z Cesareje, píše ve svých Církevních dějinách: „Poté, co se pokoušel zničit Církev vnějším pronásledováním, nyní si pomáhá špatnými a podvodnými lidmi. Nic nenechá na pokoji. Podvodní lidé si mají přisvojit křesťanské jméno, aby jejich pomocí chytil do léčky neprozřetelné věřící a strhl je do propasti“ (Církevní dějiny IV, 7).

b) „Číhá jako drak na cestě na poutníky a hledá, jak by je pohltil“ (Cyril Jeruzalémský).

c) Snaží se strhnout člověka při neštěstí, nemoci a nepřijemnostech k netrpělivosti, hněvu, skleslosti, smutku a vzdoru.

d) „Ďábel v nás probouzí žádost po požitcích, aby podkopal naše úsilí o ctnost. Každý pokrok křesťana na cestě k ctnosti a k dobru je pro něho hrozným utrpením“ (Lev Veliký, Sv. II, 261).

e) Nepřátelé naší spásy se snaží vniknout do naší duše, aby ji zpusťovali a učinili ji pro Pána nepřístupnou. Záslepují člověka do té míry, že tápe jako slepec a šlape z jedné louže do druhé.

2. Čeho chce Zlý dosáhnout?

Ustavičně usiluje o to, aby přivedl člověka k pádu. Ďábel chce, aby

a) člověk nehledal svůj smysl u Boha a jeho srdce bylo od Boha co nejdále.

b) Chce potlačit v lidské paměti myšlenku na Boha a jeho přikázání.

c) Chce světskými starostmi a shonem zaslepit člověka a pak sám zaujmout místo v jeho srdci. To se pak stane „příbytkem ďábla“ (Zj 18,2).

3. Jakými zbraněmi bojuje?

Jeho zbraně jsou: požívačnost, chamtivost a touha po slávě.

To znamená: Spojuje se s naším „Já“, aby v nás vyvolal nezřízené touhy a vášně.

Petr Chryzolog († 450) říká: Ďábel nás vede k obzervství a opilství, aby zatemnil našeho ducha, poskvrnil naše tělo, změnil příbytek Ducha Svatého, nádobu duše, zahradu ctností a Boží chrám v jeviště neřestí a požitku.

„Ďábel má největší radost z naší nenasytnosti po majetku, po počtách, když nás ovládá hněv, pálí závist, stravuje rozkoš, trápí spor, když skomírá ctnost, rozmáhá se neřest, mizí milosrdenství, cudnost je pošlapána“ (BKV 57).

Tak jako ten, kdo se spojí s Pánem, je s ním jeden duch (1 Kor 6,17), tak ten, kdo se spojuje s ďáblem, je s ním jedno. Nezřízené žádosti jsou kopí, jimiž po nás Protivník hází.

II. Bojovat proti „Já“!

Člověk zamilovaný do svého Já činí ze sebe míru všech věcí. Takový člověk by se chtěl povýšit nade všechno, i nad Boha.

Sobectví

Hlavou všech vášní, které sympatizují s ďáblem, je sobectví. Za ním stojí celý šik nezřízených vášní (Jan Mandakuni).

Nic není nesmyslnějšího než nezřízená touha po blahobytu, po slávě a po moci, po všem, co leží mimo skutečné životní potřeby. Takový člověk je zmítán ustavičnou nouzí, protože vpustil do své duše zlé a tyranické vládkyně (Jan Zlatoústý).

Pýcha

Člověk bývá pyšný nejen na své bohatství, ale vynáší se i kvůli cti, která je mu propůjčena s nějakým úřadem, když se mu dostane nějakého vyznamenání. „Proč se vypínáš, jako by to, co jsi obdržel, bylo tvoje, místo abys děkoval Tomu, kdo ti vše daroval? Nad nikoho se nepovyšuj, ani nad největšího hříšníka! Nepokládej se za lepšího než tvůj bližní. Když si myslíš, že jsi něco udělal, děkuj za to Bohu!“ (Svátý Basil, Sv. II, 331, 337).

Jak můžeme ukončit tuto válku?

Když si představíš, že při každé pomluvě proti svému bližnímu pliváš ze svých úst bláto.

Když si představíš, že kdykoliv urážíš jiný úd Kristova těla, koušeš do svého vlastního masa.

Říkáš, že ti ukrivdil? Naříkej nikoliv nad utrpenou křivdou, ale nad jeho zkázou (Jan Zlatoústý, Sv. V, 150n).

Hněv

„Učiň svou duši něžnou a mírnou. I lev tvého Já má strašné zuby a drápy a může všechno zničit, když ho nezkontroluješ. Žádný lev, žádný had nedokáže tak rozhodat vnitřnosti jako hněv, který tak činí ustavičně ocelovými drápy. Hněv škodí tělu i zdraví duše, ničí všechnu její sílu a činí ji neúčinnou“ (I 76).

Všechny nezřízené vášně se sdružují kolem trojí žádostivosti.

„Je strašné, když dáváme místo zlým vášním! Proto je třeba všemožně zabránit jejich vstupu. Když přepadnou duši, pak vyvolají prudký požár, ja-

Co máme na tomto světě jiného, než že musíme denně bojovat proti **ďáblu**.

Izák Antiošský († 467)

Bojuj také proti svému **Já**. I proti němu musíš vést válku.

Jan Zlatoústý († 407)

Protože tento boj se týká všech, vyzývám všechny: muže i ženy, mladé i staré, vznešené i nízké, bohaté i chudé. Vyzbrojte se pro tento boj!

Řehoř Naziánský

ko když zapálíme stoh dřeva“ (Sv. IV, 189n).

III. Jak bojovat proti vlastnímu Já

Odporuj od začátku. A když už tě ovládl, přemáhej nezřízené žádosti jednu po druhé.

1. Odporuj začátkům!

„Nikdo nepropadl zlu v okamžiku a najednou. Nejdříve panuje v naší duši jakýsi pocit studu a úcty k dobru. Tak jako je není možno náhle odhodit, tak také do zkázy vstupujeme pomalu krok za krokem.“ „Zlý nepřítel tě svádí nejdříve k malým, a pak teprve k velkým věcem“ (Jan Zlatoústý, Sv. IV, 191, 192).

Proto stav se na odpor hned na začátku!

2. Nebojuj proti všemu najednou, nýbrž postupuj, jako když stoupáš po žebříku, který tě vede k nebi, krok za krokem. „Začni pohrdat slávou, povznes se nad každý nával hněvu, krot' moc svých vášní, nehleď na pochlebování davu“ (Sv. IV, 233).

3. Nic není nesmyslnějšího než nezřízená žádostivost, ať už po cti nebo po moci, po všem, co je mimo skutečnou životní potřebu. Když je někdo tak nadutý a vede sobecký život, zdá se, jako by byl šťastný, ale ve skutečnosti je ubožejší než všichni ostatní, protože si vpustil do duše tyranické vládkyně. Proto učinil Bůh náš život namáhavým, aby nás tak zbavil otroctví a přivedl k čistotě a ke svobodě. Zbavme se pozemských věcí a odevzdejme se Bohu! (Jan Zlatoústý, Sv. V, 166).

Dienst am Glauben 2/2003

Překlad -lš-

Panna Maria Kophazská

Kophaza je pěkné malé město na maďarských hranicích jihovýchodně od Šoproně. Je to oblíbené místo především pro svou mariánskou svatyni, dále pro úrodná pole, slunné vinice, bohaté louky a ochranný les, skutečný obranný val svatyně. Toto svaté místo, zasvěcené Matce Boží, navštěvuje mnoho poutníků a ani se neptají po jeho původu, i když si zaslouží, abychom se s ním seznámili.

V 17. století byla Kophaza díky hlubokým lesům loveckým centrem, které vlastnil hrabě Thomas Nádasdy. Cesta, která vedla k jezeru Fertoe, bohatému na ryby a vodní ptactvo, procházela obcí Kophaza a vedla kolem malé kaple ukryté v lese. Tam byl uctíván krásný obraz Panny Marie. Hrabě Nádasdy měl nemocnou dceru, kterou tehdejší nejslavnější lékaři prohlásili za nevléčitelnou. Dívka Eleonora, která se stala velkým břemenem pro rodinu a zvláště pro hraběte, měla ve svém utrpení ve zvyku sama nebo v doprovodu zajít na okraj lesa a těšit se z krásy přírody.

Jednoho dne se odvážila vstoupit do lesa. Přitahovala ji kaple Matky Boží, obklopená tichem lesa. Vstoupila do kaple. Byla to zbožná dívka, a když spatřila obraz Panny Marie, která drží v náručí Ježíška, zaplavila její srdce horoucí láska. Čím déle se na ni Eleonora dívala, tím vroucnější byla její modlitba, která plynula z jejích rtů: „Svatá Panno, uzdrav mě, abych byla veselá, uzdrav mě, a budu ti navždy náležet! U tvých nohou skládám slib svého panenství...“ S jistotou, že je vyslyšena, vrátila se šťastná domů. Od té doby často navštěvovala Pannu Marii.

Ve 14 letech byla Eleonora hezká mladá dívka, která se harmonicky rozvíjela. Byla pýchou otce a radostí celé ro-

diny. Otec začal sprádat plány o její budoucnosti a zamýšlel ji spojit s jednou velkou šlechtickou rodinou.

Čas plynul. Pokračovaly velké hony pořádané hrabětem Nádasdym. Eleonora přitahovala pozornost mladého Vesselényiho z vysoké maďarské šlechty. Začala jednání o přípravě sňatku mezi oběma rodinami. Tu Eleonora odhalila otci svůj slib panenství. Rodina je zdrcena.

Hrabě Nádasdy se obrátil na svého příbuzného, biskupa z Egeru, o radu. Ten usoudil, že Eleonora, tehdy nemocná, složila slib v mladické nerozváženosti, protože nedokázala posoudit závažnost a dosah takového slibu. Biskup zprostil dívku slibu a začaly přípravy k svatbě.

Vnitřní bolest Eleonory kontrastovala s náladou na zámku Nádasdy. Radost lidu byla velká. Rodina Vesselényich se představila v celé nádheře. Okouzující Eleonora jen z poslušnosti pomáhala při přípravách průvodu, který ji měl přivést k jejímu snoubenci. Počasí bylo nádherné. Ale náhle se nebe pokrylo mraky. Hrozila bouře. Nejdříve chtěli počkat, až nepohoda přejde. Ale nenadálá bouře doslova přepadla zámek, strhala girlandy, které připravily zručné ruce, a blesk udeřil přímo do řadičoho se průvodu.

Místo svatby se v Kophaze koná pohřeb. Eleonoru, nejdříve v mariánské kapli uzdravenou, nesou ke hrobu. Úzkost, slzy, lítost provázely smrt mladé Eleonory. Jak velké musely být výčitky svědomí ubohého hraběte! Jako výraz lítosti a snahy o odčinění dal na místě kaple vybudovat mariánskou svatyni Matce Boží, Královně Maďarska.

*Podle Albert Pflieger,
„Recueil Marial“ č. 10
Připravil -ls-*

Čekají se smrtí, dokud nepřijde kněz

Je zapotřebí 10 hodin plavby člunem, než člověk dorazí z města Itacoatiara do vesnic na Rio Arari, jednom z přítoků Amazonky. Lidé zde šest let neviděli kněze, až přišel P. Peter Shekelton.

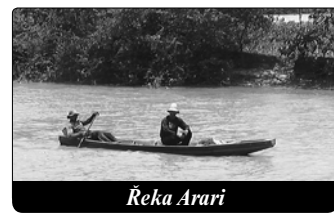
Působí vlastně v obávaných chudinských čtvrtích Sao Paula, kde mládež nemá žádné vyhlídky a tone v bahně kriminality, prostituce a drog. Těmto mladým přináší radostnou zvěst, že i oni jsou předmětem Boží lásky. Poprvé od něho uslyšeli, že i jejich život má smysl. V létě však P. Shekelton vyrazí do oblasti Amazonky, kde ve vesnicích nebyl kněz celá léta.

Doprovází ho několik mladých ze Sao Paula, kteří si zamilovali Ježíše. Urazí takřka 3000 km. Na březích řeky Arari čekají věřící ve více než 30 vesnicích na kněze a mladé misionáře. Je pro ně dávným snem spatřit aspoň jednou za rok kněze, účastnit se mše svaté a přijmout svátosti. Nyní k nim přichází P. Peter každý rok. Mladý kněz vypráví: „Až přijdu opět za rok, dovím se, kolik věřících, kterým jsem udělil svátosti, mezitím zemřelo. Někteří zemřeli doslova den nato. Zdá se, jako by se smrtí čekali, až budou moci přijmout svátosti.“

Mladí misionáři, kteří P. Petera neúnavně doprovázejí, jsou také velmi aktivní. Pomáhají knězi, kde jen mohou: dávají dětem, mladým i dospělým katecheze, připravují mši svatou a registrují křty a sňatky. Lidem, kteří jsou takřka odříznuti od světa, přináší do džungle pocit, že nejsou opuštěni a zapomenuti. Mladí z pekla favel se stávají pro druhé znamením naděje.

Pater Peter musí však také vždy znovu konstatovat, že mnoho dětí, které byly před rokem pokřtěny, mezitím zemřelo. Lékařská péče v džungli je praubohá. Lidé žijí ve strašně bí-

dě. Vesnice jsou dostupné pouze na člunu a téměř nikdo jim nepomůže. Začínají tu pronikat protestantské sekty, které odloučí řadu věřících. Pro katolickou

církve zde platí: „Žeň je velká, ale dělníků málo“ (Mt 9,37). Bylo by třeba několika set takových kněží, jako je P. Peter. Nicméně setba vzchází, protože za 8 let, co už v Brazílii pracuje, mohl doprovázet 20 mladých mužů, kteří jsou na cestě za kněžstvím.

Pater Peter Shekelton našel své povolání, když v londýnské katedrále v roce 1991 slyšel kázat P. Werenfrieda van Straaten. Katedrála byla tehdy přeplněná. V plamenném kázání přesvědčoval „Špekfater“ věřící, aby se stali hrdiny bliženské lásky a překonali sami sebe. Přirozeně konala se i sbírka, ale P. Werenfried zvolal: „Celou sbírku bych na to dal, kdyby se našel mezi vámi aspoň jeden mladý muž, který je ochotný dát svůj život do služeb Bohu jako kněz a hlásat Boží království.“ Tehdy si Peter spontánně pomyslel: „Tím mladým mužem jsem já!“

Napsal do Kirche in Not: „Tehdy jsem se neodvážil prosit P. Werenfrieda o sbírku, ale teď prosím o trochu peněz z tehdejší sbírky.“ Slíbili jsme mu 6 000 €, aby mohl s mladými misionáři v tomto roce opět navštívit vesnice na Rio Arari v Amazonii. Kristus chce být živý i ve vesnicích v džungli.

Podle Kath-net

Postludium po životě P. Josefa Olejníka

V obdivuhodném věku 95 let zemřel kněz a skladatel P. Josef Olejník. Pozemský život i jeho tvorba se uzavřely; není ale ukončena pomyslná kapitola z dějin české duchovní hudby nadepsaná jeho jménem. Liturgické zpěvy v jeho zhudebnění budou znít v našich kostelích ještě dlouho.

Snad každý pravidelný účastník katolických bohoslužeb v naší zemi, i když nemá hudební vzdělání nebo ani hudební sluch, zná několik Olejníkových melodií: ordinarium nazvané „Česká mše z Andělské Hory“ (Kancionál č. 502), nápěv modlitby „Otče náš“, antifonu „Kde je opravdová láska, tam přebývá Bůh“ a pohřební zpěv „Věřím, že můj Vykupitel žije“. Už na těchto nejznámějších příkladech můžeme vidět charakteristické rysy celé jeho tvorby. Olejník zhudebňoval přednostně české liturgické texty. Jsou to zpravidla jednohlasé zpěvy s doprovodem varhan. Jejich úplný soubor zahrnuje všechny zpívané části bohoslužby na každý den v roce: zpěvy kněze při mši (orace, preface, kánon, dialogy s lidem), ordinaria (tři česká, jedno staroslověnské), rezponzoriální žalmy a pro většinu svátků také propria. Olejníkovy dílo tedy může plnit v české liturgii v podstatě stejnou funkci jako gregoriánský chorál v liturgii latinské.

V životě J. Olejníka najdeme řadu okolností, které ho k tomuto úkolu disponovaly. Pocházel z obce Strání na moravsko-slovenském pomezí; možná proto některé partie jeho skladeb připomínají melodiku slováckých lidových písní. Z olomouckého semináře byl na popud apoštolského vizitátora biskupa Feldera poslán do Říma na studia v Papežském ústavu pro duchovní hudbu (Pontificio Istituto di Musica sacra), kde dosáhl titulu „magister cantus gregoriani“ a později licenciátu z kompozice posvátných zpěvů. Po válce vyučoval liturgický zpěv na olomoucké bohoslovecké fakultě; řídil tu pěvecký sbor, psal pro něj vícehlasé úpravy duchovních písní i své první původní skladby, např. dodnes zpívanou „Modlitbu k sv. archandělu Michaelovi“. Po násilném uzavření fakul-

ty a semináře v roce 1950 působil 18 let jako administrátor farnosti Andělská Hora na Bruntálsku; tady postupně promeditoval ideu českého bohoslužebného zpěvu

a jakoby v předtuše blížící se liturgické reformy už v polovině 60. let – tedy zhruba v průběhu Druhého vatikánského koncilu – zhudebnil český text ordinaria (zmiňovanou „Českou mši z Andělské Hory“) a několika proprií, např. mše za zemřelého. Na rozhraní 60. a 70. let zase vyučoval na znovu otevřené bohoslovecké fakultě v Olomouci a po jejím opakovaném uzavření v Litoměřicích. Odtud ale musel v polovině 70. let odejít (mimo jiné proto, že odmítl vystoupit s pěveckým sborem bohoslovců na jakési politické akci) a ztratil také tzv. státní souhlas k výkonu kněžské služby. Jeho kněžské působení ovšem pokračovalo nevěřejně a ani jeho hudební tvorba se nezastavila. Zavedení liturgie v národním jazyce roku 1969 vytvořilo prostor pro jeho započatou skladatelskou i hudebněvýchovnou činnost. Zhudebnil další množství pro-

prií a zvláště rezponzoriálních žalmů, složil také několik písní pro nový Kancionál (č. 282, 843, 844, 891). S podporou tehdejších církevních představených dokonce směl vést kurzy pro chrámové varhaníky a zpěváky, které se pak řadu let konaly pravidelně v Olomouci. Řídil chrámový sbor ve Velké Bystrici, který pod jeho vedením dosáhl nadprůměrné úrovně a byl zván na významné bohoslužebné akce. Koncem 80. let byl milostivě znovu připuštěn do veřejné duchovní služby a k liturgické výchově bohoslovců nejdříve v Litoměřicích, od roku 1990 pak v Olomouci.

Dílo P. Josefa Olejníka tedy vznikalo v příznivých i v nepříznivých podmínkách. Hlavní vliv na jeho charakter i styl zřejmě mělo zmíněné povolení bohoslužby v národním jazyce a požadavek, aby příslušné části zpíval shromážděný lid.

Olejníkovy skladby se tedy podobají chorálu, i když ho přímo neimitují. Jeho ideálem liturgické hudby byla zpívaná modlitba v duchu chorálu, což ovšem nevyklučovalo další vhodné styly. V předmluvě ke sbírce rezponzoriálních žalmů napsal: „Zpívejme prostě, chráňme se jakékoliv teatrální nabubřelosti. Zpěvem se Boží slovo ukládá do srdce, aby se nám vynořilo v pravý čas, kdy budeme plni radosti, bolesti, starosti, úzkosti nebo vděčnosti. Tak se zpívané Boží slovo žalmů stane útěchou, posilou a světlem v našem putování do věčného domova.“

J. Olejník komponoval většinou jednohlasé zpěvy, ale pamětníci mohou potvrdit, že „myslel“ také sborově. Vypracoval mnoho úprav pro sbor mužský (hlavně pro bohoslovce), ženský (pro řeholní sestry) i smíšený; taktó aranžoval písně duchovní i lidové a dokonce staroslověnské zpěvy k východní liturgii (podle mého dojmu tím vhodně oživil jejich tradiční harmonickou stavbu).

P. Josef Olejník se však cítil především jako kněz. Věřící byli pro něho na prvním místě a bohoslužba, svátostná příprava i katecheze byly jeho hlavní starostí. To je příklad pro všechny kněze, kteří mají umělecký talent nebo vědecké buňky. Byl to služebník Božího lidu i pěvec Božího slova. Kéž přijme Pán oběť z jeho rukou. Kéž se Pánu zalíbí jeho píseň.

Karel Komárek

Præfatio DE SS. CIA EUCCHARISTIA

Pán s vámi. J s tebou. Vzhlímu srd.ce. Máme je u Pána.
Pánu, našemu Bohu vzdáváme díky. Je to důstojné a spravedlivé.
Upravdě je důstojné a spravedlivé, dobré a spasitelné, abychom ti vždy,
čly a všude vzdávali díky, Pane, svatý Otče, všemohoucí, věčný Bože,
srdce Krista, našeho Pána. Neboť on, pravý a věčný kněz, ustanovil
oběť novou a věčnou. Obětoval sám sebe za naši spásu a přikázal,
a bychom na jeho památku i my konali tuto oběť, a kdykoliv jíme
při svatě hostině chléb života a bychom zvěstovali jeho smrt až do
dne, kdy znovu přijde na konci vě.klí. A proto se všemi nebeský,
mi zástupy andělů, kteří ustavičně konají před tebou služ.bu,
zpíváme píseň o tvé slávě a vo.lá-me :

Ukázka pečlivého rukopisu P. Josefa Olejníka

Pán Ježíš o svých kněžích

TATO SVATÁ OTCOVA PLODNOST
JE TĚMĚŘ ZAPOMENUTA

Duch Svatý je původcem každé milosti a každá milost má svůj původ ve svaté plodnosti Otce, z ní čerpá svou působnost. Milost je láska, protože vychází z nekonečné Boží lásky: z Boha lásky.

Je mnoho typů milostí: jsou takové, které nás chrání od zlého, milosti vytrvalosti, milosti světla, milosti očistění, sjednocení, zalíbení, obvyklé milosti postačující ke spáse, mimořádné milosti, které vytrhují duše z pekla.

Bůh nikdy neznásilňuje svobodu nebo svobodné rozhodnutí člověka, ale existují milosti, které pudí duši, aby se podrobila, nikoliv silou, ale láskou, jako jsou ty milosti, které Bůh v mnoha příležitostech dává hříšníkům v posledním okamžiku jejich života. Proč? Jen proto, že chce, protože respektuje modlitby jiných duší, nebo pro společenství svatých, jejichž zásluhy ve spojení s mými Bůh uděluje, komu chce, protože všechno náleží jemu.

Já přivádím ke spáse nejen ty, kteří se chtějí spasit, ale také duše, které se zpěčují, nikoliv tak, že bych znásilnil jejich svobodné rozhodnutí, které jsem jim dal, ale činím to tak, že se podrobují lásce prostřednictvím vyšších mimořádných milostí.

Je to láska, co zachraňuje duše, a to často až v posledním okamžiku neřestného života. Ale triumfuje moje láska, láska plodná, která plodí všechny milosti, protože Bůh je láska.

V nadpřirozeném životě se nic nehýbá jinak než pod vlivem milosti, aktuální nebo předcházející. Proč? Protože Otcova plodnost, která nikdy není neaktivní, působí skrze milost ve všech nadpřirozených aktech duše.

Kdo dává pohyb těmto úkonům sebeovládání, kdo dává duši sílu, kdo ji inspiruje, ne-li milost, která se stará o to, aby nám pak mohla dát odměnu?

Člověk má svobodu, ale božská plodnost předchází tuto svobodu a dává jí život a zásluhy pro nebe.

Člověk nemůže vykročit ani udělat cokoliv dobrého bez podnětu Ducha Svatého.

Bůh duším nevládne, ale miluje je a povzbuzuje něžně skrze lásku.

Láska je pro člověka vším, a je také vším pro Boha. Kdo může zabránit plodnému působení Ducha Svatého v duších? Kdo může stanovit parametry Bohu, jeho božskému působení, Tomu, který je Pánem a Pramenem každé milosti, Tomu, který, když působí v duši plodné skutky a myšlenky, také je oslavuje a odměňuje?

Kdo může zabránit Bohu, aby se vléval do svých tvorů, předem i potom, dával jim tak to, co je jeho, když vzhází den, nebo když zapadá slunce?

Člověk nemůže vykonat žádný nadpřirozený skutek jinak než pod vlivem milosti, nemůže v něm pokračovat ani ho ukončit bez spolupráce milosti. A jelikož každá ctnost a každá milost jsou zplozeny a zavlázeny svatou plodností Otce, je nemožné uskutečnit je pouhou dobrou vůlí člověka, i když Bůh uznává její hodnotu a bere ji v úvahu pro svou slávu.

Tato svatá plodnost všechno naplňuje, všechno nasycuje a zbožšťuje. Bez ní by ani ctnosti, ani dary neměly nadpřirozenou a božskou zásluhu a tedy ani věčnou odměnu. Ale nesmíme zapomínat, že Duch Svatý vůli neznásilňuje. On se nabízí, ale člověk svou svobodou může konat dobro, nebo zlo, nebo působení milosti brzdit.

Jak však Duch Svatý pracuje na poli dobra ve prospěch duší, tak Zlý pracuje na poli zla, a často pokrytecky klame a vydává se za Mne! To je můj triumf i Mé mučednictví: totiž možnost pro duši zvolit hřích, svobodným rozhodnutím a svobodou, kterou vlastní, i přes předchozí působení milosti, i přes hnutí Ducha Svatého. Duše se tak vymyká z Božského působení, pohrdá tak láskou, a v této pozeňané a věčné lásce pohrdá plodností Otce.

To, co Bůh neodpouští, je, když někdo uráží lásku, když ji pohrdá, když po ní šlape, když ji vědomě a se zlou vůlí zapírá a odmítá. Tak se duše zatracuje navzdory Lásce, odsuzuje se, protože vědomě a svobodně opouští Lásku. Pro odsouzeného je to skutečně pravý a věčný trest: vytrhnout z duše plodnou lásku, kterou byla nasycena. Může být krutější utrpení?

Jestliže pro Mé Srdce je mučednictvím vidět ratolest oddělenou od vinného Kmene, kterým jsem Já a kterým je Otec a Duch Svatý, čím bude pro Mé Srdce, které je svou podstatou láska, má-li se dívat na zničenou božskou plodnost, plodnost lásky, (neboť Otcova plodnost je přítomná i v jeho Spravedlnosti), vytrženou z kořene v duši, která se zatracuje?

A jestliže je velká moje bolest, když vidím, jak jde do záhuby duše křesťana, co mohu teprve cítit, když tato milovaná duše je duše kněze, naroubovaná nejintimnějším způsobem v Trojici skrze svatou, nekonečnou a věčnou Otcovu plodnost?

Kéž by se to nikdy nedělo! Ale Moji milovaní kněží Mě stojí krvavě slzy, protože ačkoliv jsou více než kdokoliv jiný zrozeni z Lásky, po Lásce šlapou a opouštějí ji a v této Lásce (protože láska všechno snáší) šlapou po plodnosti Otce, se kterou je Můj milovaný Otec v Církvi zplodil.

Na tuto svatou Otcovu plodnost se poněkud zapomíná, je odsouvána stranou, téměř se o ní neuvažuje, ale kdyby kněží studovali její hloubku, kdyby o ní v Božím světle kontemponovali, vyjasnila by se mnohá tajemství a mnoho pravd o víře a lásce by tím bylo osvětleno (CC 55,345-354).

(Pokračování)

Z knihy

Conchita Cabrera de Armida:

Sacerdoti di Cristo.

Città Nuova, Řím 2008,

str. 206-208

Přeložil-lš.

ARAMEJSKÉ ZNAKY NA TURÍNSKÉM PLÁTĚ

List La Stampa uveřejnil zprávu o nálezu historičky Barbary Fralové, která s odvoláním na badatelku Thierry Castexovou objevila na Turínském plátně vedle latinských a řeckých abecedních znaků také znaky aramejské. Smysl znaků jsou slova: „nalezli jsme“. Aramejské znaky pocházejí z doby před rokem 70. To představuje nové potvrzení stáří vzácné relikvie. Fralová považuje tzv. karbonové testy C₁₄ za zřejmě zfalšované.

ZNESVĚCOVÁNÍ NEDĚLE

To, co se u nás za komunistické nadvlády stalo samozřejmostí, že neexistuje neděle jako Den Páně, ale zcela běžně se pracuje a prodává, hrozí opanovat i Německo a Francii, kde je takové narušování nedělního klidu zatím zákonem zakázáno. Vytvářejí se zde obranné výbory proti obchodním lobby, které chtějí prosadit nedělní prodejní dobu. Chtějí opatření na ochranu neděle prosadit na půdě evropského parlamentu. To by pak mohlo přinést změnu „životního způsobu“ i v bývalém komunistickém bloku.

Kath-net

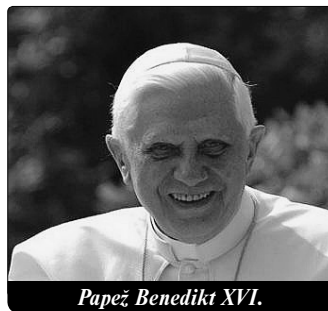
je překvapující. Asi jsme očekávali, že se to bude spíše týkat chování: toho, co máme změnit v našem jednání. Ale ne: obnova má jít až k základu. Náš způsob vidění světa, chápání skutečnosti – všechno naše myšlení se má změnit a začít od nového základu. Myšlení starého člověka, obecný způsob myšlení je všeobecně zaměřen k vlastnictví, blahobytu, hojnosti, úspěchu, slávě atd. Ale tímto způsobem má velice omezenou nosnost. Takto v konečném zřeteli zůstává středem světa vlastní „já“. Musíme se naučit smýšlet hlubším způsobem. Co to znamená, říká svatý Pavel v druhé části věty: je třeba se naučit chápat Boží vůli tak, aby utvářela naši vůli. Abychom my sami chtěli to, co chce Bůh, protože poznáváme, že Bůh chce to, co je krásné a dobré. Jedná se tedy o zásadní obrát v naší duchovní orientaci. Bůh má vstoupit do horizontu našeho smýšlení: to, co chce On, a způsob, jakým On projektuje svět i mne. Musíme se naučit podílet se na smýšlení a vůli Ježíše Krista. Tak se staneme novými lidmi, ve kterých se vytvoří nový svět.

Zralost víry

Stejnou myšlenku o nezbytnosti obnovy naší lidské osobnosti ilustruje Pavel později ve dvou úryvcích listu Efezanům, nad kterými se proto chceme krátce zamyslet. Ve čtvrté kapitole listu nám Apoštol říká, že s Kristem máme dosáhnout věku dospělosti, zralé víry. Nemůžeme zůstat jako malé děti, kterými zmítá vítr kdekjakého učení a strhuje je... (4,14). Pavel touží, aby křesťané měli víru „zralou“, víru „dospělou“. Slovo „dospělá víra“ se v posledních desetiletích stalo rozšířeným sloganem. Tím se však rozumí spíše chování, které už nenaslouchá Církvi a jejím pastýřům, ale vybírá si autonomně to, čemu věřit chce a čemu ne – tedy víra „udělej si sám“. A prezentuje se to jako „odvaha“ vyslovit se proti učitelskému úřadu

Církve. Ve skutečnosti k tomu není třeba odvahy, protože si můžeme být jisti, že se nám vždy dostane veřejného potlesku. Odvahy je třeba spíše k tomu, abychom přilnuli k víře Církve i tehdy, když protirečí „schématu“ současného světa. A to je onen „nekonformismus“ víry, který Pavel nazývá „dospělou vírou“. To je víra, jakou chce. Naopak jako infantilní kvalifikuje běhání po větru a proudu doby. Tak je na příklad součástí dospělé víry zasazovat se za nedotknutelnost lidského života od jeho prvního okamžiku, stavět se tak radikálně proti principu násilí právě v obraně těch nejbezmocnějších lidských tvorů. Je součástí dospělé víry uznávat manželství mezi mužem a ženou na celý život jako ustanovení Stvořitele, které znovu potvrdil Kristus. Dospělá víra se nenechává unášet sem a tam jakýmkoliv proudem. Ona se staví proti větrům módy. Ví, že tyto větry nejsou dechem Ducha Svatého; ví, že Boží Duch se vyslovuje a zjevuje ve společenství Ježíše Krista. Nicméně ani zde se Pavel nezastavuje u negace, ale uvádí velké „ano“. Popisuje zralou víru, opravdu zralou, pozitivním způsobem výrazem: *žít podle pravdy v lásce* (srov. Ef 4,15). Nový způsob myšlení, který nám dává víra, se obrací především k pravdě. Mocí zla je lež. Mocí víry, mocí Boží je pravda. Pravda o světě a o nás samých se zviditelňuje, když se díváme na Boha. A Bůh se nám zviditelňuje ve tváři Ježíše Krista. Když se díváme na Krista, poznáváme další věc: pravda a láska jsou neoddelitelné. V Bohu jsou obě nerozeznatelné jako jedna jediná věc: to je vlastně Boží podstata. Proto pro křesťany pravda a láska krácejí pospolu. Láska je důkazem pravdy. Stále znovu se musíme poměřovat podle tohoto kritéria, že pravda se stává láskou a láska nás činí věrohodnými.

Ve verši svatého Pavla se objevuje ještě jedna důležitá myšlenka. Apoštol nám říká, že pokud jednáme podle pravdy v lásce,

Papež Benedikt XVI.

přispíváme k tomu, aby všechno (ta panta) – kosmos – rostlo v Krista. Na základě víry se Pavel nezajímá jen o naši osobní správnost, ani pouze o růst Církve. Zajímá se o vesmír: ta panta. Posledním cílem Kristova díla je kosmos – přetvoření vesmíru, celého lidského světa, celého stvoření. Kdo spolu s Kristem slouží pravdě v lásce, přispívá k pravému pokroku na světě. Jistě, je zde zcela jasné, že Pavel zná ideu pokroku. Kristus svým životem, utrpením a zmrtvýchvstáním se stal velkým skokem v pokroku pro lidstvo, pro svět. Nyní musí vesmír růst se zřetelem na Něho. Musí rozmnožovat Kristovu přítomnost, v tom je pravý pokrok světa. V tom se člověk stává novým, a tak se novým stává svět.

Šíře Kristovy lásky

Stejnou věc nám Pavel ozřejmuje z jiného úhlu. Ve třetí kapitole listu Efezanům mluví o nezbytnosti, aby v nás *zesílil vnitřní člověk* (3,16). Tak se znovu vrací k argumentu, o kterém v situaci soužení mluvil v druhém listu Korintským: *Ačkoliv vnější člověk chátrá, přece náš vnitřní člověk se den co den obnovuje* (4,16). Vnitřní člověk se má posilovat – to je imperativ velmi přiléhavý pro naši dobu, ve které lidé velmi často zůstávají vnitřně prázdní, a proto musí sahat ke slibům a narkotikům, které pak mají za následek další růst pocitu vnitřní prázdnoty. Vnitřní prázdnota – nemoc vnitřního člověka – je jedním z velkých problémů naší doby. Je třeba posílit niternost, vnímavost srdce; schopnost vidět a chápat svět a člověka zevnitř, srdcem. Potřebujeme rozum osvětlený srdcem,

abychom se naučili jednat podle pravdy v lásce. To se ovšem nedá uskutečnit bez vnitřního vztahu k Bohu, bez života modlitby. Potřebujeme setkání s Bohem, který je nám dán ve svátostech. A nemůžeme s Bohem hovořit v modlitbě, jestliže mu nedovolíme, aby mluvil nejdříve On sám, jestliže nenasloucháme slovu, které nám dal. Pavel nám v tomto smyslu říká: *Kristus ať přebývá ve vašem srdci, abyste zakořenění a upevnění v lásce byli schopni pochopit, spolu se všemi svatými, celou tu šířku, délku, výšku a hloubku, poznat Kristovu lásku přesahující všechno poznání* (Ef 3,17n). Láska vede dále než pouhý rozum, a to nám říká Pavel těmito slovy. A říká nám ještě, že jen ve společenství se všemi svatými, tj. velkým společenstvím všech věřících – a nikoliv proti němu nebo bez něho – můžeme poznat šířku Kristova tajemství. Tuto šířku popisuje slovy, která mají vyjádřit dimenze kosmu: šířku, délku, výšku, hloubku. Kristovo tajemství má kosmickou šířku. Nepatří jen vymezené skupině. Ukřižovaný Kristus objímá celý svět ve všech jeho dimenzích. Bere svět do svých rukou a nese ho vzhůru k Bohu. Počínaje svatým Irenejem Lyonským – tedy od II. století – viděli Otcové v tomto slově o šířce, délce, výšce a hloubce Kristovy lásky narážku na Kříž. Kristova láska objala v Kříži tu největší hloubku – noc smrti, a nejvyšší výšku – povznesení samotného Boha. A do své náruče vzal šíři lidstva a světa ve všech jejich rozměrech. On stále objímá svět, nás všechny.

Prosme Pána, aby nám pomáhal poznat něco ze šíře své lásky. Prosme ho, aby se jeho láska a jeho pravda dotkly našeho srdce. Žádejme, aby Kristus přebýval v našich srdcích, aby z nás učinil nové lidi, kteří jednají podle pravdy v lásce.

Bollettino Vaticano 28. 6. 2009

Překlad -lš-

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

nám trvale samu podstatu našeho života a všechno to, co k němu potřebujeme. Zcela mylně jsme si zvykli na jakousi deistickou představu, že nás náš nebeský Otec prostě stvořil a odstavil do světa, abychom si tu vedli podle svého až do doby, kdy nás opět vezme (nebo nevezme) k sobě zpět. Skutečnost je taková, že v našem Otci od svého početí až do smrti „žijeme, hýbáme se a jsme“. Jeho „nebeské“, tedy nadzemské otcovství není nějaký pouhý symbol, ono je tou nejzákladnější skutečností, nikoliv ono je obrazně odvozeno od pozemského otcovství, nýbrž právě naopak, ono je prvotní a pozemské tělesné otcovství pouhým jeho obrazem.

To, co tedy naléhavě potřebujeme, je zůstat v Otci, vracet se k trvalému vědomí, že bez jeho otcovské, bezprostředně přítomné lásky nejsme schopni ani jednou mrknout okem. Jen v jeho náruči je naše místo, to je zorný úhel, pod kterým můžeme chápat všechny ty úžasné obrazy a souvislosti, které nám Ježíš zjevuje, když mluví o věčné a trvalé plodnosti Otce, který skrývá před chytrými a velikými to, co zjevuje malíčkým. Proč?

Milující víra a věřící láska si nepodrobuje Boha, ale podrobuje se Bohu, nikdy nepochybuje, že všechno Boží konání a řízení je to nejlepší a nejsprávnější, dává absolutně a bezvýhradně za pravdu Bohu, i když mu zatím nerozumí, i když Boží úrady přesahují lidské znalosti, zkušenosti a logiku. K tomu stačí jeden jediný důvod: bezmezná víra, že nás bezmezně miluje a že je hoden bezvýhradné lásky. Ježíš nejraději přichází k takovým duším, které jsou připraveny ho přijmout, které jsou ochotné všechno to „své“ vyměnit bezvýhradně za to „jeho“, protože chápou, že jeho myšlenky nejsou naše myšlenky. Nikoliv ten,

kdo ví, ale ten, „kdo věří, má život věčný“.

To je zřejmě důvod, proč si Bůh pro svá božská sdělení, která nám zpřístupňují jeho tajemství a v nejrůznějších obměnách je připomínají a vysvětlují, vybírá nikoliv učence a vysoce postavené osobnosti, ale zcela prosté a – řekli bychom dokonce – odborně nepřipravené osoby. Proč? Protože chytrost a erudice těch prvních by nebyla pro jeho důvěrná sdělení výhodou, nýbrž naopak překážkou. Ti fundovaní by se snažili jeho sdělení přesahující naše představy vměstnat do svých škatulek a kategorií, které by se nakonec pro to „nové“ ve sdělení Boží moudrosti staly nepropustným sitem. Proto také ti, kteří vystupují před ostatními jako ti „nejmoudřejší“, „nejosvědčenější“ a „nejerudovanější“, mají k takovým Božím sdělením a zjevením největší výhrady a často přímo apriorní odmítavý postoj.

Židé z evangelia jsou pro nás v tomto směru výmluvným a varujícím příkladem. Pro ně bylo zcela mimo diskuzi: „Toto je Ježíš z Nazareta, známe přesně jeho otce i matku. Je vyloučeno, že by mohl pocházet odjinud.“ Nezbytným klíčem k pochopení a přijetí jeho pravdy bylo právě uznání a přijetí, že Ježíš je něco více než to, co o něm soudí, ale právě k tomu ke své nesmírné škodě neměli nejmenší ochotu. Jak čteme ve sděleních Conchitě, i ďábel se nás snaží „vyučit“ a „přitáhnout k sobě“. Přemoudřelá elity nepřitahuje Otec, protože si je „přitáhl“ už někdo úplně jiný. Pohrdají prostotou, která vede k nejvyšší Moudrosti, a dopřávají raději sluchu nejrůznějším pochybným učitelům, kteří jim připravují ono lichotivé „šimráni v uších“, jakým pak také oni tak ochotně posluhují svým epigonům. Nikoliv filozofické erudice je třeba k pochopení Božího slova, ale k naleze-

ní opravdové moudrosti je nutné třeba hluboké pokory před Bohem a jeho slovem. Otec lži nás vyučuje po svém. Přitom nepokládá za nutné, abychom Boha popřeli a odmítli. Slaví velký úspěch, když se mu daří, aby nás od něho co nejvíce vzdálil, odpoutal naše myšlenky od jeho blízkosti tím, že věnujeme pozornost především sami sobě. A kupodivu, odvěký nepřítel lidského pokolení slaví úspěchy i tam, kde bychom to nejméně očekávali.

Věřící všech dob projevovali a zvěčňovali svou víru ve svých sakrálních stavbách. Jakou víru vyjadřují dnešní stavby? Turista přicházející z jiné kultury, který si prohlédl katolické chrámy z dávné minulosti až po ty, které vyrostly v první polovině minulého století, při návštěvě mnoha současných chrámových staveb se snadno může domnívat, že tato kultovní místa patří jinému náboženství. Na místě, kde v dřívějších chrámech stál vznešený Boží trůn, na kterém se cherubové klaněli Nejvyššímu, vidí jen prázdný stůl a prázdná křesla připravená pro lidi. Necítí se tu jako v domě Božím, ale jako v zasedací síni. Zatímco i prázdný a tichý gotický či barokní chrám celou svou koncepcí pozvedal člověka k nebi a k Bohu, současný chrámový prostor vyvolává dojem prázdnoty. Je to výraz evidentního posunu ve smýšlení. Ztratila se podstatná věc: znamená soustřeďující se na Boží přítomnost. Počínáme si, jako bychom už předem i ve svých vlastních chrámech vycházeli vstříc nesnášenlivé době a odsouvali i odsud postupně náboženské symboly. Aby nedošlo k mýlce, není to volání po stavbě novogotických chrámů, ale po návratu k onomu duchu a smýšlení, kdy středem všeho byl Bůh, a proto o něm vypovídal doslova každý kámen stavby. Nesnažíme se pře-

svědčit našeho nebeského Otce, že jeho záměr být ve všem s námi a v nás je utopie? Právě v současné době je naším posláním nikoliv Boha odsouvat, ale postavit ho výrazně a zřetelně do středu našeho myšlení, našich slov a skutků i našich chrámů.

Žijeme přece v době, kdy ďábel realizuje svůj dávný plán a drze zdůrazňuje svou přítomnost: opojil lidi představou postavit se na vlastní nohy a pokládat se za ty, kteří jsou z vlastní iniciativy sami o sobě ti nejušlechtlejší, nejmoudřejší a nejspravedlivější. Toto jeho učení se nakonec lidem zalíbilo mnohem více než učení Otce. Zalíbilo se to především oněm již dříve zmíněným elitám nejrůznějšího zaměření. Na místo Boha – milujícího Otce si dosadili boha – demiurga, který se o nás nezajímá, protože nás údajně vybavil tak dokonale, že už ho dále nepotřebujeme. Právě lidé podobně smýšlející tvoří dnes to, čemu říkáme světovláda. Ti si myslí, že tím lidstvo dosáhlo věku mužné zralosti a dospělosti, ale ve skutečnosti se čím dál více potácí ve ztřeštěné a zcela nerozvázně se chovající pubertě. Kdo jen trochu střízlivě uvažuje, nemůže nevidět, že svět tančí nad propastí. Stačí pohled na vedoucí světovou mocnost, která si osobuje právo dělat světového čteníka. Ta si při své chytrosti vede tak, že z kdysi nejbohatšího se dnes stala nejzadluženějším státem, žebrákem v limuzíně, který žije na úkor celého světa a přitom není ani v nejmenším schopen změnit svůj způsob života. Je to obr stojící i morálně na rozpraskaných hliněných nohou a může se každým dnem zhroutit a strhnout s sebou do trosek celý svět.

Co nás ještě musí postihnout, abychom vstali a šli k Otci?

-/š-

Pondělí 10. 8. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Evangelium 6:15 Z hodiny na hodinu 6:55 Pro vita mundi (116): Václav Hudeček 7:45 Cesty za poznáním: Agua Azul, Kapský poloostrov, Everglades 8:15 Zpravodajské Noeviny 8:25 Noční univerzita: Ekologické problémy dneška (2/2) 9:10 Druhé čtení 9:35 Atentát na Jana Pavla II. 9:45 Čteme z křesťanských periodik 9:55 Kaplička pana Zemana 10:00 GOODwillBOY 10:30 Moldávie včera, dnes a zítra 11:00 Na koberečku (63) 11:15 Pro zdraví (13): Proměnit utrpení 11:20 Řemesla našich předků 11:45 Bájčná show (6. díl) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Planetshakers (2/2) 13:25 Čteme z křesťanských periodik 13:35 Domov pro všechny 14:05 Cesty za poznáním: Spojené arabské emiráty (Dubaj) 14:35 Moldávie tenkrát [P] 14:55 Obnova baziliky Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Římě [P] 15:10 Kněz Slanina 15:35 Léta letí k andělům (23): Naďa Urbánková 16:00 H2Onews 16:10 Pro vita mundi (23): František Xaver Thuri 16:50 Elektronická kazatelna 17:15 Přírodní krásy Ameriky (1/3): Yosemite národní park 18:25 Pro zdraví (15): 100 let léčby radonem 18:35 Bájčná show (8. díl) 18:45 GOODwillBOY 19:15 Čteme z křesťanských periodik 19:25 Sýrie - kolébka křesťanství 19:50 Zpravodajské Noeviny 20:00 Z pokladů duše 20:05 Zikův svět zvířat (7. díl) 20:30 Přírodní krásy Ameriky (2/3): Yellowstone národní park 21:35 Na koberečku (64) 21:50 Homilie Mons. Františka Radkovského z pouti Radia Proglas a TV NOE 22:15 H2Onews 22:25 Obnova baziliky Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Římě 22:40 Planetshakers (2/2) 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Moldávie tenkrát 0:30 Druhé čtení 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 11. 8. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Noční univerzita: Ekologické problémy dneška (2/2) 7:00 Noemova pošta: srpen 8:30 Na koberečku (64) 8:45 Pro vita mundi (116): Václav Hudeček 9:35 Kaplička pana Zemana 9:40 Zakynthos 10:00 V posteli chit-chat (5. díl) 10:50 Druhé čtení 11:15 Pro zdraví (15): 100 let léčby radonem 11:25 Moldávie tenkrát 11:45 Bájčná show (8. díl) 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Záznam koncertu Yeodo Youth Orchestra Korea 13:05 Sýrie - kolébka křesťanství 13:25 Atentát na Jana Pavla II. 13:35 Přírodní krásy Ameriky (2/3): Yellowstone národní park 14:40 Pro zdraví (13): Proměnit utrpení 14:45 Z hodiny na hodinu 15:25 Řemesla našich předků 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 P. Richard Henkes 17:05 Kněz Slanina 17:30 Moldávie tenkrát 17:50 Dětská televize 18:15 Zakynthos 18:35 Bájčná show (7. díl) [P] 18:45 V posteli chit-chat (5. díl) 19:35 Na koberečku (64) 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 Misijní magazín (21) 21:05 Historie českého vojenského letectví (3. díl): Mezinárodní úspěchy 21:55 Pro vita mundi (116): Václav Hudeček 22:45 Mikroregion Třemšín (9/9) [P] 22:55 Přírodní krásy Ameriky (2/3): Yellowstone národní park 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Misijní magazín (21) 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 12. 8. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Historie českého vojenského letectví (3. díl): Mezinárodní úspěchy 6:45 Atentát na Jana Pavla II. 6:55 Zakynthos 7:15 Kněz Slanina 7:40 P. Richard Henkes 8:35 Cesty za poznáním: Agua Azul, Kapský poloostrov, Everglades 9:05 Mikroregion Třemšín (9/9) 9:15 Moldávie tenkrát 9:35 Dětská televize 10:00 GOODwillBOY (15. díl): Theatre 10:30 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Atentát na Jana Pavla II. 12:15 Pro vita mundi (116): Václav Hudeček 13:05 Obnova baziliky Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Římě 13:20 Misijní magazín (21) 14:20 Na koberečku (64) 14:35 Hlubinami vesmíru (7) - srpen 2007

15:35 Skauting je cesta 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Čteme z křesťanských periodik 16:20 Historie českého vojenského letectví (3. díl): Mezinárodní úspěchy 16:50 Elektronická kazatelna 17:15 Moldávie tenkrát 17:35 Kněz Slanina 18:00 Řemesla našich předků 18:25 Pro zdraví (15): 100 let léčby radonem 18:35 O ješitnosti [P] 18:45 GOODwillBOY (15. díl): Theatre 19:10 Obnova baziliky Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Římě 19:30 Zakynthos 19:50 H2Onews 20:00 Z pokladů duše 20:05 Říkají to filmem (8. díl): PhDr. Tereza Brázdová 21:05 Léta letí k andělům (13): Marek Orko Vácha 21:25 Pro zdraví (16): Mokrovraty 21:30 Historie Českého vojenského letectví (3. díl): Mezinárodní úspěchy 22:00 Zpravodajské Noeviny 22:10 Generální audience Benedikta XVI. 23:40 Atentát na Jana Pavla II. 23:50 Mikroregion Třemšín (9/9) 0:00 H2Onews 0:10 Hlubinami vesmíru (7) - srpen 2007 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 13. 8. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Homilie Mons. Františka Radkovského z pouti Radia Proglas a TV NOE 6:40 Záznam koncertu Yeodo Youth Orchestra Korea 7:40 Obnova baziliky Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Římě 7:55 Pro zdraví (16): Mokrovraty 8:00 Přírodní krásy Ameriky (2/3): Yellowstone národní park 9:05 Čteme z křesťanských periodik 9:15 Léta letí k andělům (13): Marek Orko Vácha 9:35 Dětská televize 10:00 V posteli chit-chat (6. díl) 10:50 Zakynthos 11:15 Historie českého vojenského letectví (3. díl): Mezinárodní úspěchy 11:45 O ješitnosti 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesty za poznáním: Athény 12:35 Moldávie tenkrát 12:55 Pro vita mundi (23): František Xaver Thuri 13:35 Pro zdraví (16): Mokrovraty 13:40 U nás (3. díl) 14:40 Léta letí k andělům (13): Marek Orko Vácha 15:00 Elektronická kazatelna 15:25 Děti ze čtvrti Barrio Cuba 15:40 Na koberečku (64) 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 P. Richard Henkes 17:05 Mikroregion Třemšín (9/9) 17:15 Přírodní krásy Ameriky (2/3): Yellowstone národní park 18:20 Pro zdraví (16): Mokrovraty 18:25 Zlíchov jindy a dnes 18:35 O závistivém Evženovi [P] 18:45 V posteli chit-chat (6. díl) 19:35 Čteme z křesťanských periodik 19:45 Pro zdraví (16): Mokrovraty 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 Cesta k andělům (1): Naďa Urbánková (1. část) 20:45 Přírodní krásy Ameriky (2/3): Yellowstone národní park 21:50 Zpravodajské Noeviny 22:00 Noční univerzita: Ekologické problémy dneška (2/2) 22:45 Kněz Slanina 23:10 Zlíchov jindy a dnes 23:20 Historie českého vojenského letectví (3. díl): Mezinárodní úspěchy 23:50 Čteme z křesťanských periodik 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Záznam koncertu Yeodo Youth Orchestra Korea 1:10 Na koberečku (64) 1:25 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 14. 8. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Léta letí k andělům (13): Marek Orko Vácha 6:35 Kněz Slanina 7:00 Mikroregion Třemšín (9/9) 7:10 Říkají to filmem (8. díl): PhDr. Tereza Brázdová 8:10 Skauting je cesta 8:30 Misijní magazín (21) 9:30 Zakynthos 9:50 Zlíchov jindy a dnes 10:00 GOODwillBOY (16. díl): Style 10:30 Pro vita mundi (23): František Xaver Thuri 11:10 Obnova baziliky Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Římě 11:25 Na koberečku (64) 11:40 Pro zdraví (16): Mokrovraty 11:45 O závistivém Evženovi 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Léta letí k andělům (13): Marek Orko Vácha 12:25 Cesta k andělům (23): Naďa Urbánková (1. část) 13:05 Historie českého vojenského letectví (3. díl): Mezinárodní úspěchy 13:35 Moldávie tenkrát 13:55 Kde zní zpěv, mizí žal 14:20 Zlíchov jindy a dnes 14:30 Přírodní krásy Ameriky (2/3): Yellowstone národní park 15:35 Kněz Slanina 16:00 Zpravodajské Noeviny 16:10 Noemova pošta: srpen 17:40 Zikův svět zvířat (7. díl) 18:05 Skauting je cesta 18:30 Pro zdraví (16): Mokrovraty 18:35 O dobrosrdeč-

V neděli 9. srpna 2009 slaví duchovní rádce Orla župy Svatováclavské **vp. Mgr. Antonín Damián Nohejl, III. OP** své kněžské jubileum - 20 let od svého vysvěcení na kněze.

Zveme Vás na duchovní oslavu tohoto jubilea: slavná asistovaná mše sv. podle misálu z r. 1962 bude sloužena 9. 8. 2009 v 11 hod. v kostele Panny Marie Růžencové (při konventu Řádu kazatelů dominikánů), Jiráskovo nám. 30, **Plzeň-Slovany** (10 minut od vlak. nádraží). Zvláště zveme orly, zejména členy orelských žup Svatováclavské a Kozinovy. Orelské a lidové kroje a orelské prapory vítány. Zdař Bůh!
St. Vejvar, starosta Orla župy Svatováclavské

nosti [P] 18:45 GOODwillBOY (16. díl): Style 19:15 Mikroregion Třemšín (9/9) 19:25 Elektronická kazatelna 19:50 H2Onews [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 Kulatý stůl: Mariánský sloup 21:35 Homilie Mons. Františka Radkovského z pouti Radia Proglas a TV NOE 22:00 P. Richard Henkes 22:55 U NÁS (3. díl) 23:55 Pro zdraví (16): Mokrovraty 0:00 H2Onews 0:10 P. Richard Henkes 1:05 Poslech Radia Proglas.

Sobota 15. 8. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 U NÁS (3. díl) 7:15 Pro zdraví (16): Mokrovraty 7:20 Kulatý stůl: Mariánský sloup 8:50 Dětská televize 9:15 Zikův svět zvířat (7. díl) 9:40 Obnova baziliky Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Římě 9:55 Čteme z křesťanských periodik 10:05 Léta letí k andělům (13): Marek Orko Vácha 10:25 Skauting je cesta 10:45 Hongkong 11:15 Na koberečku (64) 11:30 Mikroregion Třemšín (9/9) 11:40 Pro zdraví (16): Mokrovraty 11:45 O dobrosrdečnosti 11:55 Z pokladů duše 12:00 Angelus Domini 12:05 P. Richard Henkes 13:00 Kněz Slanina 13:25 Záznam koncertu Yeodo Youth Orchestra Korea 14:25 Přírodní krásy Ameriky (2/3): Yellowstone národní park 15:30 Elektronická kazatelna 16:00 H2Onews 16:10 Moldávie tenkrát 16:30 Misijní magazín (21) 17:30 Cesta k andělům (23): Naďa Urbánková (1. část) 18:10 Dětská televize 18:35 O hloupém Pepánkovi [P] 18:45 Zakynthos 19:10 Pro zdraví (16): Mokrovraty 19:15 Čteme z křesťanských periodik 19:25 Druhé čtení [P] 19:50 H2Onews 20:00 Z pokladů duše 20:05 Hlubinami vesmíru (7) - srpen 2007 21:05 Historie českého vojenského letectví (3. díl): Mezinárodní úspěchy 21:35 Eschatologie - Nové nebe, nová země (1. část) 22:10 Druhé čtení 22:35 Říkají to filmem (8. díl): PhDr. Tereza Brázdová 23:35 Léta letí k andělům (13): Marek Orko Vácha 23:55 Pro zdraví (16): Mokrovraty 0:00 Zpravodajské Noeviny 0:10 Pro vita mundi (116): Václav Hudeček 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 16. 8. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Evangelium [P] 6:25 Druhé čtení 6:50 Misijní magazín (21) 7:50 Homilie Mons. Františka Radkovského z pouti Radia Proglas a TV NOE 8:15 Esperanto je... (1. díl) [P] 8:25 Domov sv. Karla Boromejského v Řepích 8:40 Léta letí k andělům (13): Marek Orko Vácha 9:00 Zlíchov jindy a dnes 9:10 Zakynthos 9:30 Pro vita mundi (116): Václav Hudeček 10:20 Evangelium 10:30 Záznam primiční mše svaté P. Pavla Šupola 12:00 Polední modlitba se Sv. otcem Benediktem XVI. [L] 12:15 Obnova baziliky Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Římě 12:30 Zpravodajský souhrn týdne 13:00 Cesty za poznáním: Athény 13:30 Eschatologie - Nové nebe, nová země (1. část) 14:05 Léta letí k andělům (13): Marek Orko Vácha 14:25 Cesta k andělům (1): Naďa Urbánková (1. část) 15:05 P. Richard Henkes 16:00 Zlíchov jindy a dnes 16:10 Přírodní krásy Ameriky (2/3): Yellowstone národní park 17:15 Historie českého vojenského letectví (3. díl): Mezinárodní úspěchy 17:45 Zikův svět zvířat (8. díl) [P] 18:10 Evangelium 18:20 Kulatý stůl: Mariánský sloup 19:50 Čteme z křesťanských periodik 20:00 Z pokladů duše 20:05 Festival Maják 2009 [P] 21:05 Druhé čtení 21:30 Misijní magazín (21) 22:30 Cesta k andělům (1): Naďa Urbánková (1. část) 23:10 Léta letí k andělům (13): Marek Orko Vácha 23:30 Historie českého vojenského letectví (3. díl): Mezinárodní úspěchy 0:00 Zpravodajský souhrn týdne 0:30 Moldávie tenkrát 0:50 Esperanto je... (1. díl) 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

IX. PĚŠÍ POUTĚ NA VELEHRAD V SRPNU 2009 (a zároveň XXVIII. etapová z Levého Hradce u Prahy a z N. Jičína) – letos na duchovní podporu Sv. otce Benedikta XVI.

DUCHOVNÍ TÉMA IX. POUTI: sedm svátostí. Vycházíme v 8 proudech ze všech světových stran, abychom se na Velehradě spojili v mohutný proud vděčnosti za Slovo života, které našim předkům přinesli svatí Cyril a Metoděj. Při pouti také prosíme za obnovení víry v našem národě.

Začínáme v předposledním prázdninovém týdnu (17. srpna) a jdeme pěšky 22 až 36 km denně s doprovodným vozidlem, které veze velká zavazadla (i unavené poutníky). **ZÁPADNÍ PROUD** je nejdelší, začíná na Levém Hradci a po sobotních etapách se doputuje na Moravu: v pondělí 17. srpna v 15.15 z Netína, v úterý v 6.30 z Velkého Meziříčí (od Špitálku), ve středu v 6.30 z Tišnova, ve čtvrtek v 6.30 z Křtin, v pátek v 6.30 z Milonic přes Klimentek do Boršic. **SEVEROZÁPADNÍ PROUD:** v neděli 16. srpna z Rad. Svatky, v pondělí ve 12.00 z Vítchova, v úterý v 8.00 z Olešnice na M., ve středu v 6.30 z Boskovic, ve čtvrtek v 7.30 z Ruprechtova. **JIHOZÁPADNÍ PROUD** jde v pondělí 17. srpna v 15.00 z Vranova nad Dyjí, v úterý v 6.30 z Znojma, ve středu v 6.30 z Miroslavi a také z Brna-Bystřice, ve čtvrtek v 6.30 z Blučiny a také v 9.00 ze Slavkova u Brna, v pátek v 6.30 z Věteřova přes Klimentek do Buchlovic. **JIŽNÍ PROUD:** v pátek 21. srpna v 7.30 z Račicovic přímo do Boršic. **VÝCHODNÍ PROUD** v sobotu 22. srpna ve 4.00 od kláštera v Uh. Brodě. **JIHOVÝCHODNÍ PROUD:** v pátek

21. srpna v 7.00 z Ostrožské Lhoty do Buchlovic a také z Veselí n. M. **SEVERNÍ PROUD:** ve čtvrtek 19. srpna v 7.00 z Olomouce z kláštera sester Neposkvrněného početí P. Marie, v pátek z Kojetína, v sobotu z Cetechovic. **SEVEROÝCHODNÍ PROUD:** z N. Jičína se po nedělních etapách dojde přes Sv. Hostýn na Slovácko.

Společně zakončíme v sobotu 22. srpna ráno: v 8.00 vycházíme z Boršic u Buchlovic nebo z Buchlovic, v 11.00 sraz na Velehradě a obnova zasvěcení na nádvoří, ve 12.00 slouží v bazilice slavnou mši svatou Mons. Michal Baláz, kancléř žilinské diecéze, která byla dána pod ochranu sv. Cyrila a Metoděje.

Co potřebujete: svačiny na 4 dny, spacák a karimatku, 100 Kč zápisného. Spát se bude vždy pod střechem. **Co si přejeme:** Aby tato pouť byla jako tenkrát v Betlémě „radost pro všechny lid“ (Lk 2,10) – jak zní její motto – jak pro poutníky, tak i pro ty, kdo se s nimi setkají. Přejeme si také, aby se k nám přidaly další proudy poutníků z jiných míst naší vlasti i ze zahraničí, zvláště ze Slovenska a ostatních slovanských zemí.

U koho se můžete hlásit: P. Jan Peňáz, 679 05 Křtiny 72, tel. 516 439 189, mobil 736 529 221, internet: www.poutnik-jan.cz • P. Jindřich Baroš, Mikulášské nám. 13, 669 02 Znojmo, tel. 515 224 694 • P. Marek Dunda, 671 03 Vranov n/D 20, tel. 515 296 384, internet: www.fatym.com • Jāhen L. Kinc, 592 64 Prosetín u Bystřice n. P. 79, tel. 516 463 315.

POUŤ V BAZILICE VE STARÉM BRNĚ (MENDLOVO NÁM.)

V neděli 16. srpna 2009 v 18.30 hod. bude ve starobrněnské bazilice pontifikální mše svatá u příležitosti **poutní slavnosti Nanebevzetí Panny Marie.** Homilii pronese Mons. Doc. ThDr. Jiří Skoblík. Před mší svatou od 17.30 hod. bude v bazilice modlitba svatého růžence a v 18.00 hod. začnou společné mariánské nešpory. Pouti předchází triduum, při kterém budou celebrovat mši svatou vždy v 18.30 hod. tito kněží: 13. srpna – Mons. prof. Ladislav Tichý, Th.D. • 14. srpna – R.D. Mgr. Leopold Nesveda • 15. srpna – Mons. Mgr. Alois Peroutka, Th.D.

VÝROČNÍ SRPNOVÁ POUTĚ NA HOŘE ZVIR V LITMANOVÉ (SLOVENSKO)

Sobota 8. srpna 2009 – 14.30 mariánská pobožnost (v kostele) • 15.00 průvod z kostela na horu Zvir • 16.30 slavnostní večerní modlitba • 17.45 posvěcení vody • 18.30 svatý růžec • 19.00 mše svatá (svatá liturgie) • 20.00 katecheze • 21.00 křížová cesta a adorace. **Neděle 9. srpna 2009** – 7.15 uctívání ikony Přesvaté Bohorodičky • 7.30 akatist k Bohorodičce • 8.15 svatý růžec • 9.00 vizionářka Myrna Nazour z Damašku (svědectví) • 10.30 archijerejská svatá liturgie s posvěcením pramene, kaská a kaple zjevení a pomazání olejem (myrování). **Svatost smíření** bude udělována v sobotu od 17.00 do 20.00 hod. a v neděli od 8.00 hod. do ukončení slavnosti.

Liturgická čtení

Neděle 9. 8. – 19. neděle v mezidobí

1. čt.: 1 Král 19,4–8
 Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9
 Odp.: 9a (*Okuste a vízte, jak je Hospodin dobrý.*)
 2. čt.: Ef 4,30–5,2
 Ev.: Jan 6,41–51
Slovo na den: Chléb, který sestupuje z nebe.

Pondělí 10. 8. – svátek sv. Vavřince

1. čt.: 2 Kor 9,6–10
 Ž 112(111),1–2.5–6.7–8.9
 Odp.: 5a (*Blaze muži, který se slitovává a pūčuje.*)
 Ev.: Jan 12,24–26
Slovo na den: Kde jsem já, tam bude i můj služebník.

Úterý 11. 8. – památka sv. Kláry

1. čt.: Dt 31,1–8
 Ž Dt 32,3–4a.7.8.9+12
 Odp.: 9a (*Hospodinovým podílem je lid jeho.*)
 Ev.: Mt 18,1–5.10.12–14
Slovo na den: Kdo je vlastně největší?

Středa 12. 8. – nez. pam. sv. Jany Františky de Chantal

1. čt.: Dt 34,1–12
 Ž 66(65),1–3a.5+8.16–17
 Odp.: srv. 20a+9a (*Bůh bud' veleben; on dal život naší duši.*)
 Ev.: Mt 18,15–20
Slovo na den: Co rozvázete na zemi, bude rozvázáno na nebi.

Čtvrtek 13. 8. – nez. pam. sv. Ponciána a Hippolyta

1. čt.: Joz 3,7–10a.11.13–17
 Ž 114(113A),1–2.3–4.5–6
 Odp.: *Aleluja*
 Ev.: Mt 18,21–19,1
Slovo na den: Celý dluh jsem ti odpustil.

Pátek 14. 8. – památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho

1. čt.: Joz 24,1–13
 Ž 136(135),1–3.16–18.21–22+24
 Odp.: *Jeho milosrdenství trvá navěky. Nebo: Aleluja*
 Ev.: Mt 19,3–12
Slovo na den: Co tedy Bůh spojí, člověk nerozlučuj!

večer:

1. čt.: 1 Kron 15,3–4.15–16; 16,1–2
 Ž 132(131),6–7.9–10.13–14
 Odp.: 8 (*Vstaň, Hospodine, vejd na místo svého odpočinku ty i tvá vznešená archa!*)
 2. čt.: 1 Kor 15,54–57
 Ev.: Lk 11,27–28
Slovo na den: Blahoslavení ti, kteří slyší Boží slovo.

Sobota 15. 8. – slavnost Nanebevzetí Panny Marie

1. čt.: Zj 11,19a; 12,1.3–6a.10ab
 Ž 45(44),10b.11a+12a.16
 Odp.: srov. 10b (*Královna stojí po tvé pravici ve zlatém rouchu.*)
 2. čt.: 1 Kor 15,20–27a
 Ev.: Lk 1,39–56
Slovo na den: Můj duch jásu v Bohu.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

8. – 15. SRPNA 2009

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 9. 8.		PO 10. 8.		ÚT 11. 8.		ST 12. 8.		ČT 13. 8.		PÁ 14. 8.		SO 15. 8.	
Antifona	1028	1148	1708	1924	1741	1961	1075	1197	1091	1214	1106	1230	1469	1654
Žalm	783	881	786	884	786	884	783	881	783	881	785	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1708	1925	1742	1961	1076	1197	1091	1214	1107	1231	1469	1654
Antifony	1030	1149	1463	1646	1062	1182	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1470	1655
Žalmy	1030	1150	813	914	1062	1183	1076	1198	1093	1215	1108	1232	813	914
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1463	1647	1743	1962	1079	1201	1095	1218	1710	1926	1470	1655
Antifona k Zach. kantiku	709	800	1463	1647	1743	1963	1080	1202	1095	1218	1467	1652	1471	1655
Prosby	1033	1153	1711	1927	1744	1963	1080	1202	1095	1219	1711	1927	1471	1656
Závěrečná modlitba	709	800	1463	1647	1465	1649	1613	1650	1466	1651	1467	1652	1471	1656
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	792	890	1066	1187	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1264	1402
Antifony	1035	1155	1051	1171	1066	1188	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1472	1657
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1265	1403
Krátké čtení	1037	1157	1713	1930	1069	1190	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1472	1657
Závěrečná modlitba	709	800	1463	1647	1069	1191	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1471	1656
Nešpory:														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1714	1932	1746	1965	1085	1208	1101	1225	1473	1658
Antifony	1025	1144	1040	1159	1464	1648	1071	1193	1086	1209	1102	1226	1468	1653
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1715	1932	1072	1193	1087	1209	1102	1226	1649	1866
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1464	1648	1749	1968	1089	1212	1105	1229	1468	1653
Ant. ke kant. P. M.	709	800	710	801	1464	1648	1750	1969	1090	1212	1105	1229	1468	1653
Prosby	1028	1147	1043	1163	1718	1936	1750	1969	1090	1212	1105	1229	1468	1660
Záv. modlitba	709	800	709	800	1463	1647	1465	1649	1613	1650	1466	1651	1469	1654
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1238	1374

PŘEMYSLOVCI • BUDOVÁNÍ ČESKÉHO STÁTU

Petr Sommer, Dušan Třeštík a Josef Žemlička, eds.

Dosud nejucelenější pohled na vznik a působení knížecí a královské dynastie Přemyslovců v českých zemích od 9. století po její konec na počátku 14. století, včetně historických okolností, které předznamenaly vznik českého státu. Kniha dále obsahuje podrobnou a mnohaoborovou analýzu rozvoje českého státu i jeho pokračování bezprostředně po zániku zakladatelské dynastie. Zaznamenává rovněž symbolický význam Přemyslovců pro interpretaci českých dějin jako celku. Text publikace významně doplňuje unikátní obrazový doprovod, který obsahuje řadu dosud nepublikovaných obrazů a mapových i kresebných rekonstrukcí. V knize najdeme také velmi podrobnou genealogii přemyslovské dynastie a přehledný rodokmen.

NLN, s.r.o. • Váz., 215x275 mm, 782 stran, 1499 Kč

RŮST V MODLITBĚ

Guido Stinissen • Z francouzštiny přeložil Pavel Vojtěch Kohut OCD

Svatá Terezie z Avily se stala v církvi učitelkou vnitřní modlitby a její spisy jsou významnými průvodci na cestě k Bohu. Autor knihy, bosý karmelitán, využívá její důkladné znalosti i své dlouholeté zkušenosti s vedením k modlitbě, aby prostým a nezjednodušujícím způsobem přiblížil jak podstatu vnitřní modlitby (přátelský styk s milujícím Bohem), tak i její nutné podmínky (láska k bližnímu, oproštěnost a pokora) a základní rozvoj (meditace, aktivní a pasivní usebrání a modlitba sjednocení).

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 115x180 mm, 96 stran, 99 Kč

PĚŠÍ POUŤ Z MORAVY DO CÁCH

P. Jan Peňáz

Svědectví o pěší pouti do německého poutního místa Aachen (česky Cáchy). Čtveřice poutníků svou pouť vykonala v roce 2007 – šli tzv. Českou cestou. Přímo v Cáchách stojí první kostel v dějinách zasvěcený sv. Vojtěchu a v domě býval oltář sv. Václava. Poutní deník vhodně doplňuje bohatá fotografická příloha.

Jiří Brauner - Kartuziánské nakladatelství • Brož., A5, 160 stran, 177 Kč

NOVÝ ZÁKON • ŽALMY

Přeložily ekumenické komise pro Starý a Nový zákon

Ekumenický překlad Nového zákona, který je v tomto vydání bez odkazů a poznámkového aparátu. Byl zvolen rovněž takový formát a písmo, aby vyhověl čtenářům se zrakovými potížemi.

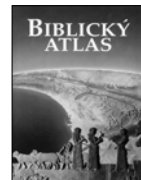
Česká biblická společnost • 130x205 mm, 548 stran
Váz., 139 Kč • Brož., 99 Kč

BIBLICKÝ ATLAS

J. B. Pritchard (red.) • Z angličtiny přeložili Bohuslav Procházka, Pavel Jartym a Jan Spousta

Atlas obsahuje většinou dvoustránkové mapy, zachycující historii Palestiny od osídlení Kenaanů až po vznik křesťanství. Mapy jsou doplněny vysvětlujícím textem, tabulkami, vyobrazeními, rodokmeny apod.

Česká biblická společnost • Váz., přebal, křídový papír
235x310 mm, 152 stran, 499 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
147/2002
P. P.

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1